ANUL I No 91 — 6 PAGINI 2 LEI — Luni 3 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45	Abonamente: Un an 500 lei; 6 luni 250 lei; P-tru instituţii 1000 lei	Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 10 Telefon 302

FORMAREA CADRELOR MEDICALE

D. ministru dr. Petre Tomescu a expus reprezentanţilor presei măsurile luate de ministerul sănătăţii pentru formarea cadrelor medicale necesare organizaţiei militare a ţării.

D-sa a arătat că avem nevoe de un număr cât mai mare de medici bine pregătiţi din punct de vedere tehnic şi spiritual, „întrucât de numărul, de calitatea şi de devotamentul medicilor depinde progresul sanitar al unei ţări".

E pentru prima oară — în cursul ultimelor două decenii — când un ministru al sănătăţii publice îşi propune să rezolve problema cadrelor medicale.

Nevoe de medici mulţi am avut totdeauna. Starea sanitară a ţării impunea un medic la cel mult două comuni rurale. Facultăţile noastre de medicină nu au putut, însă, promova niciodată atâtea elemente câte ne trebuiau. Din această cauză acoperirea lipsurilor de personal medical se făcea foarte greu, iar acţiunea sanitară şi de ocrotire socială nu a putut niciodată până în prezent să se desfăşoare cu intensitatea pretinsă de urgenţa şi gravitatea problemelor de sănătate publică.

De aceea d. ministru dr. Petre Tomescu doreşte să rezolve în primul rând problema cadrelor medicale.

Prima măsură luată pentru aceasta a fost sporirea numărului de locuri la Facultăţile de medicină. Anul acesta s'a înscris la aceste facultăţi un număr mult mai mare de studenţi decât în anii precedenţi.

„Ei vor contribui la lupta sanitară — a spus d. prof. dr. Tomescu, — nu numai după terminarea studiilor dar chiar în timpul lor. In adevăr, în cursul stagiului de vară studenţii medicinişti vor lucra în mediul rural şi în toate spitalele Statului". Se va ajunge astfel la împlinirea unei vechi lacune a învăţământului nostru medical. Studenţii vor fi obişnuiţi cu realităţile terenului pe care se va desfăşura mai târziu activitatea lor. In acelaş timp, trecerea lor prin mediul rural poate să determine pe mulţi dintre ei să se stabilească la ţară, nu ca medici oficiali, ci ca profesionişti liberi, ca elemente sârguincioase pentru ridicarea sanitară a lumii satelor.

In ceia ce priveşte pregătirea tehnică a viitorilor medici, actualul ministru al sănătăţii a procedat la reorganizarea stagiilor de internat şi externat. Iar pentru formarea specialiştilor, la reviziurea concursului şi numărului locurilor de medici secundari în toate spitalele din ţară.

După doi ani de cursuri, studenţii în medicină pot da examenul de externat şi vor funcţiona efectiv la spitalele din centrul universitar respectiv, fiind retribuiţi cu un salariu de 4600 lei lunar.

După stagiul de externat, studenţii se pot prezenta la examenul de internat. Ca interni ei vor primi 6000 lei lunar şi întreţinerea complectă.

In sfârşit, după obţinerea diplomei ei pot deveni în urma unui concurs medici secundari. Secundariatul devine în concepţia d-lui dr. Petre Tomescu un mijloc de selecţie obiectivă a elementelor care aspiră la postul de medici primari şi în acelaş timp un stimulent în stare să asigure instituţiilor medicale posibilitatea de a avea un personal muncitor şi bine pregătit.

Desigur, datorită acestor măsuri, pregătirea profesională a viitorilor medici este aşezată pe alte temeiuri. La sfârşitul anilor de şcolaritate studentul în medicină este un element introdus în multe taine ale profesiunii, deoarece pregătirea lui teoretică se sprijină pe o serioasă practică în spitale.

Externatul şi internatul mai oferă însă sutdentului în medicină şi alte avantagii. Retribuţia pe care o primesc în cursul anilor de stagiu le uşurează la maximum trecerea prin universitate. Şi dacă ţinem seama că în trecut majoritatea bacalaureaţilor ocoleau facultatea de medicină pentrucă nu aveau posibilităţi suficiente pentru a se întreţine în timpul celor 7 ani de studenţie, datorită noilor avantagii create numărul studenţilor medicinişti va spori din an în an şi, astfel, problema cadrelor medicale îşi ca găsi lesne soluţia cea mai potrivită.

BISERICA BASARABEANĂ CĂTRE O NOUĂ BIRUINŢĂ CREŞTINĂ

In cadrele acţiunii pentru reorganizarea vieţii bisericeşti în Basarabia, Consiliul Eparhial al Eparhiei Ismailului a numit o serie de preoţi misionari (protopopi de control misionar) în întreaga Eparhie. Precum ne vesteşte ştirea sosită din Ismail şi publicată în numărul nostru de Sâmbătă, la aceste numiri s'a ţinut seamă „de haosul moral lăsat de păgânele noroade bolşevice".

Pentru Basarabia şi Transnistria reorganizarea vieţii bisereceşti constitue o problemă de căpetenie, în aceste zile de vajnică reînchegare a sufletului românesc în matca lui naturală. Aceeaşi problemă se pune pentru românism în general. Cu atât mai actuală ne apare ea în regiunile pângărite de păgânismul distrugător.

Locotenentul Eparhiei Hotinului, Prea Sfinţitul Episcop Policarp Moruşca, este pentru aceste vremi una din marile noastre nădejdi. Crescut şi format în puternica tradiţie a duhului marilor luptători şi misionari ai Bisericii ardelene, trecut prin atmosfera de adâncă meditaţie a Mânăstirii Bodrog, Prea Sfinţitul Policarp aduce pe meleagurile basarabene o mare putere de muncă şi o râvnă care s'a ilustrat prin temeinice realizări.

Nu trebue să uităm că actualul păstor sufletesc al Eparhiei Ismailului a fost timp de câţiva ani episcopul Românilor din America, de unde aduce o vastă şi încercată cunoaştere şi experienţă, pe care va şti acum să le folosească pe tărâmul înoirii sufletului românesc, păşind împlinitor pe urmele sfintei cruciade din care a răsărit soarele biruinţei şi al reîntregirii româneşti.

Fără îndoială că misiunea preoţimii noastre trebue să intre într'o fază nouă şi vie. Preotul e chemat la misionariat creştin în înaltul înţeles al cuvântului. El trebue să iasă din postura de simplu oficiant al unei funcţiuni şi să devină un mare factor de purificare şi de înălţare a poporului către seninele culori ale desăvârşirii creştine, adică să caute a creia o viaţă de trăire creştină.

Preotul nostru va să aleagă calea apostolatului, inspirându-se necontenit din devoţiunea marilor apostoli de odinioară. Biruinţa naţională pe care am realizat-o în numele Sfintei Cruci, ne impune o nouă biruinţă spirituală, căreia suntem datori să-i dăm strălucirea unui creştinism de înalt nivel şi de clară profunzime.

Preoţimea română are la îndemână un admirabil material sufletesc. E sufletul neamului românesc, care şi-a verificat cu prisosinţă, în decursul istoriei sale sbuciumate şi dureroase, o vigoare şi o rezistenţă morală cărora anevoie poţi să le găseşti asemănare.

Din acest material, închegat azi din nou în matca lui naturală, vom putea — printr'o trudă a credinţei şi a misionarismului — să făurim o zidire nouă şi măreaţă, demnă de predestinata lui misiune şi de sacrificiile făcute în şiragul veacurilor.

Iată dece ne bucură în chip deosebit opera misionară ce se inaugurează în sânul Bisericii noastre dela Răsărit. Dacă elementele chemate la noua operă vor înţelege misiunea lor în lumina scurtelor consideraţii de mai sus, şi dacă râvna lor întru Domnul nu se va lăsa atinsă de nici-o piedică şi de nici-o osteneală, ea va înflori şi va rodi însutit, ca sămânţa căzută pe pământ prielnic şi bine lucrat. Va fi o nouă biruinţă creştină, pe care vom înscri-o în cartea mândriei româneşti.

George A. Petre

Adâncirea legăturilor dintre România şi Italia

Declaraţiile făcute presei de către d. Raffaello Riccardi, ministrul italian al schimburilor şi valutelor

Aseară la orele 18, d. Raffaello Riccardi, ministrul italian al Schimburilor şi Valutelor, a primit pe reprezentanţii presei române la sediul Oficiului Comercial al Italiei din Bucureşti.

Din suita înaltului oaspete au fost de faţă d-nii dr. Giuseppe Dall Oglio, directorul general al tratatelor şi acordurilor comerciale cu străinătatea; dr. Manlio Masi, director g-ral al Valutelor; dr. Adelchi Ricciardi, director general pentru serviciul exporturilor, dr. Guglielmo della Porta Rodiani Carrara, comisar comercial al Italiei la Bucureşti, Felici din Falco, director al devizelor din ministerul Schimburilor şi Valutelor; Clemente Boniver, noul ataşat comercial al Italiei la Bucureşti; Alfredo Lenzi, ataşat comercial, Francesco Zurlini, şeful oficiului italian pentru aprovizionarea cu petrol; Ferrucio Marin, şeful Oficiului italian pentru transporturi; Lodovico Calcagno, şeful serviciului aprovizionării cu cereale; Amor Bavai şi Giovanni Costa, ataşaţi de presă.

Deasemenea ziariştii italieni d-nii Arturo Profili, Concato, Pobis, David şi Mario Valaperta.

După prezentarea ziariştilor români, reprezentanţi ai tuturor ziarelor din Capitală, d. ministru Rafaello Riccardi a făcut următoarele declaraţii, subliniate în dese rânduri cu puternice aplauze:

„STRĂLUCITA ACŢIUNE CARE A DUS LA CUCERIREA ODESEI ŞI MARŞUL BIRUITOR SPRE OBIECTIVE MAI INDEPĂRTATE ASVÂRLE O LUMINĂ DE GLORIE ASUPRA DRAPELELOR ROMÂNEŞTI"

Simt o foarte mare plăcere a mă afla din nou printre dumneavoastră la doi ani depărtare de vizita pe care am făcut-o în România. Primirea caldă, afectuoasă, frăţească ce mi s'a făcut, m'a mişcat adânc. Am avut simţământul că mă găsesc într'adevăr într'o ţară nu numai prietenă dar şi foarte aproape de inima şi spiritul nostru, datorită faptului că popoarele noastre purced de la acelaş mare civilizaţie. Imi fac deci plăcerea ca prin intermediul Dumneavoastră să-mi exprim cea mai vie recunoştinţă tuturor românilor, asigurându-i că voi duce cu mine cea mai frumoasă amintire a momentelor petrecute printre Dumneavoastră, care din nefericire sunt numărate. Dacă şederea printre Dumneavoastră a fost scurtă ea mi-a fost însă mai mult de cât suficientă să-mi pot da seama de enormele progrese înfăptuite în ţara dumneavoastră în fiecare ramură a vieţii naţionale. Ţara dumneavoastră se află pe căile unei măreţe propăşiri şi datorită conştiinţei forţei şi posibilităţilor sale vitale, ea pătrunde tot mai adânc în noua orânduire europeană, pe cale de a fi făurită.

Imi fac o plăcere şi de a-mi exprima, prin Dumneavoastră, simţămintele de vie admiraţie pentru chipul minunat în care tineretul român a luptat întru câştigarea biruinţelor sale, cum şi pentru bogatele teritorii pe care le-aţi cucerit. Strălucita acţiune care a dus la cucerirea Odesei şi marşul biruitor al diviziilor Dumneavoastră, pornite spre obiective mai îndepărtate, asvârle o lumină de glorie asupra drapelelor româneşti.

In decursul acestor puţine zile de şedere printre Dumneavoastră, a însemnat pentru mine o preţioasă bucurie de a întâlni pe Conducătorul Naţiei Dumneavoastră. Din îndelunga convorbire pe care am avut plăcerea a o întreţine cu Domnia-Sa, am căpătat convingerea profundă că, poporul român, sub conducerea unei căpetenii atât de energice şi departe văzătoare, se îndreaptă spre noui şi mari înfăptuiri în toate domeniile de activitate: militar, economic, social şi cultural.

Nu există dubiu că raporturile economice sunt acelea prin care se concretizează, se solidifică şi se perpetuiază înţelegerile politice, idealurile comune, afinităţile de rasă.

(Continuare în pag. IV-a)

DĂRUIREA CEA DE PE URMĂ...

Incleştarea istorică pe care poporul român a parcurs-o cu atâta forţă şi demnitate, ce nu poate fi comparată decât cu impetuositatea de cuceritori a străbunilor romani, a dat prilejul răscolirilor până în adânc de suflete.

Am vorbit cu sute de soldaţi care au luat parte la luptele din jurul fortăreţei atât de îndârjit apărată pe malurile Mării Negre. Era firesc să fie aşa, atâta vreme, când pe malul celălalt al „lacului" sunt englezi şi ruşi. Pierderea Odesei, însemna aruncarea la mii de kilometri înspre răsărit, deoarece Crimeia nu contează, prăbuşirea sa fiind în funcţie de tactica şi planul de luptă german.

Toţi aceşti bravi români, aveau figuri distinse, peste focul morţii trecut cu aripi negre, ucigătoare, neatingându-i. Niciun cuvânt de nemulţumire, de revoltă împotriva acelora care n'au fost pe front. Mândria modestă le încununa desăvârşit fruntea, înălţându-i ca pe nişte adevăraţi eroi, peste obişnuita înţelegere a vieţii oamenilor mici şi păcătoşi din zilele noastre.

Unul, cu o mantă de adânc regret, mi-a povestit totuşi ceva. Anume, cum a murit cel mai bun camarad al său. Şi-a dat duhul în braţele sale, isbit de o schijă, şi cu ultimile cuvinte a lăsat un întreg testament prietenului din copilărie:

— Ioane, mor. Să duci mamei crucea dela gâtul meu şi să-i spui că partea mea de avere o las pentru copilul unui camarad din satul nostru, mort ca şi mine, pentru Ţară. Aşa să-i spui, Ioane!"

Şi-a închis ochii, odată cu ultimul gâlgâit de sânge din trupul tânăr de fecior care abia a trecut dela hora satului, în hora morţii.

Dăruirea cea de pe urmă a soldatului român pentru copilul orfan de războiu, sună aproape cu sfântă poruncă pentru mama-ţară, simbolică suprapunere:

— Eu mor. Copilul tău să fie odrasla unui camarad ce nu mai are pe nimeni şi dragostea ce mi-o păstrai mie, s'o reverşi asupra acestui fiu, pe care să-l faci şi să te facă fericită.

Adeseori poporul ţăran, în special cel de pe meleagurile munţilor, are o intuiţie profundă a sensurilor vieţii şi morţii.

Câţi filosofi n'au cercetat zadarnic să afle de unde începe moartea şi se sfârşeşte viaţa şi invers!

Darul de pe urmă al eroului ostaş şi ţăran, are un evanghelie înţeles.

Descifraţi-l!

Sabin Popescu-Lupu

CRIMEIA

Se pregăteşte rezistenţa în Urali

Căderea Odesei trebuia să precipite situaţia în Crimeia. S'a arătat la timp importanţa pe care o prezenta Crimeia, prin porturile şi aerodromurile ei apropiate, pentru rezistenţa Odesei şi s'a subliniat că — reciproc — căderea Odesei va grăbi căderea Crimeii. Intr'adevăr, Odesa, datorită aşezării şi fortificaţiilor ei, ar fi putut uşor să împiedice pe orice asediant să intre în ea, însă numai atâta cât muniţiile şi hrana erau suficiente. Rolul Crimeii consta tocmai în faptul că oricând era gata să alimenteze Odesa, făcând-o astfel să continue rezistenţa.

In clipa când aviaţia germană a răpit Crimeii acest rol Odesa a trebuit să cadă în faţa impetuoaselor atacuri ale armatelor române. Când Crimeia, rămasă descoperită pe ţărmul de apus al Mării Negre, a fost obligată să dispună singură de soarta ei, forţele germane au şi început să-şi spună cuvântul. Astfel, se anunţă acum că aceste forţe, combinate cu unităţile corpului expediţionar românesc, au spart barajul de beton şi de foc dela Perekop şi au pătruns, prin aripa dreaptă, în Crimeia centrală.

Atacurile cari s'au dat pentru a se obţine acest succes, au fost dintre cele mai crâncene, poate chiar cele mai crâncene din câte s'au dat pe frontul de răsărit. Ca să poată pătrunde în Crimeia centrală, forţele germane au fost obligate să lupte pe un front lung de câţiva chilometri, cât este lăţimea Perekopului, sub o ploaie de obuze trimise de pe vasele de răsboiu bolşevice şi din sistemul de fortificaţii. Inainte de a lua contact cu amenajerile de apărare ale bolşevicilor, forţele germane au [illegible] faimosul şanţ al tătarilor, săpat deacurmezişul. Acest şanţ — lat de 50 m. şi adânc de 15 m. — a fost trecut prin aripa dreaptă, continuându-se apoi înaintarea spre sistemul de fortificaţii pe care l-au neutralizat în câteva puncte, depăşindu-l. Prin presiuni teribile, forţele germane au lărgit după aceea spărtura, operând întoarcerea sistemului de fortificaţii şi curăţirea terenului ocupat.

Actualmente, forţele germane manevrează rapid spre Crimeia centrală şi pe ţărmul ei de apus în urmărirea bolşevicilor cari se retrag în debandadă spre Sevastopol, cel mai apt port pentru o îmbarcare serioasă, în minimum de timp.

Intorsătura gravă pe care au luat-o evenimentele în Crimeia pentru bolşevici, este un motiv în plus pentru alarma în care a intrat de câteva zile regiunea Caucazului.

Situaţia Crimeii se precipită cu atât mai mult, cu cât şi soarta bolşevicilor din bazinul Doneţului este din ce în ce mai dezastruoasă, forţele germane reuşind să ajungă, în multe locuri, pe malul stâng al Doneţului. Referitor la felul cum văd englezii desnodământul în Crimeia, comentariile presei londoneze şi al postului lor de radio sunt concludente. Tonul lor este extrem de moderat, iar afirmaţiile sunt deadreptul pesimiste. Aşa, bunăoară, ziarul „Daily Express" merge până acolo, încât sfătueşte pe bolşevici să părăsească cât mai grabnic bazinul Doneţului şi Crimeia, pentru a salva oamenii şi materialul în vederea unei rezistenţe la Urali.

In concluzie, lichidarea în perspectivă a Crimeii începe să pună în discuţie rezistenţa la Urali. Asupra acestei rezistenţe, englezii şi, mai ales, americanii anticipează cu multă încredere, Washingtonul a însărcinat chiar pe generalul Maxwell, specialist în organizări de fortificaţii, să ia contact cu guvernul bolşevic pentru operaţiile cari se pun la cale în Urali, menite nu să salveze existenţa Rusiei Sovietice, anticapitaliste, ci să taie drumul spre Indii. Caucazul, ca mai apropiat, face pregătiri şi mai febrile pentru ocrotirea petrolului de aci şi pentru preîntâmpinarea oricărei surprize în legătură tot cu Indiile. Indiile şi iar Indiile. Dar cine vrea să ia Indiile? Coşmar de capitalişti fără scrupule. Poate însă că ei, capitaliştii, au dreptate, deoarece independenţa naţională a Indiilor ar avea acelaş rezultat pentru interesele lor, de pungă.

Soldatul român de strajă pe străzile Odesei

PAGINA LITERARĂ

BISERICA DIN OCULINA...

Acum doi ani în iunie, am poposit pentru întâia dată în Soroca, mergând acolo la niște cursuri pregătitoare pentru conducătorii de cămine culturale ale Fundației noastre „Regele Mihai I". Drumul de la gara Florești până la Soroca, făcut cu autobuzul în condiții destul de bune, mi-a dat prilejul să cunosc una din regiunile cele mai frumoase din nordul Basarabiei. Varietatea aspectelor, — satele mari cu gospodării îngrijite, — câmpiile întinse, cu lanuri nesfârșite de grâu, — pădurile din apropierea Sorocii, dealurile înalte și pietroase care se ivesc pe negândite chiar la intrarea în oraș, — priveliștea potolitoare și ușor melancolică a Nistrului care se scurge de vale în nesfârșite cotituri, iar în oraș, acele grădini pline de copaci și de flori, cum și masiva cetate străveche de pe țărmul râului, — toate, toate acestea laolaltă, au făcut ca drumul acesta să fie o adevărată încântare, cu atât mai mult, cu cât vremea era de o negrăită frumusețe văratică.

Cursurile de conducători de cămine se țineau sus pe deal, în localul cuprinzător al liceului tehnic..

De sus, de acolo, priveliștea spre Nistru se deschidea încă mai încântătoare. Nistrul, venind din depărtarea cuprinsă în ceața văzduhului văratic și întortochindu-și cursul necontenit, se apropia molcom de oraș, trecând pe la picioarele cetății, și se ducea încolo, în aceleași ciudate cotituri, ca să se piardă în ceața aceluiași văzduh de vară... Privindu-l, mă gândeam la trecut, la ceea ce a fost pe aici dealungul vremii și cugetam la rândurile de oameni ce s'au perindat prin părțile acestea... și parcă citeam, în răbufniri de aduceri aminte, „Șoimii" lui Sadoveanu..

Frumoase au fost ceasurile pe care le-am petrecut la Soroca... Pe lângă frumusețea locului și neconenita reîntoarcere spre trecut, a fost frumoasă și petrecerea sufletească cu cei o sută de cursiști, învățători și preoți. Nu voi uita niciodată ceasurile de comuniune sufletească pe care le-am avut cu acești tineri plini de însuflețire, dornici de a afla lucruri noui, de a căpăta noui puteri pentru lupta culturală din satele lor. Erau din toată țara, într'o venire de bunăvoie tocmai la Soroca, pentru a-și mărturisi dorul și dragostea de țară, prin aceste reuniuni culturale de-o noutate și de-o prospețime fără precedent.

Parcă niciodată eu însu-mi nu-mi simțisem duhul atât de gata de dăruire ca în aceste ceasuri de bine cuvântată muncă pentru propășirea spirituală a neamului și-a țării noastre..

Și iată că, într'o minunată dimineață de Duminecă, am pornit cu toți cursiștii, pe jos, spre un sat din apropiere, ca să petrecem acolo o „zi culturală" în toată deplinătatea ei. Era vorba să poposim în satul care poartă un atât de limpede și plăcut nume: Ocolina.

Zi luminoasă de vară, o sută de tineri plini de însuflețire, cântece avântate, zări pline de irizarea de aur a aburilor ieșiți din pământul încins de căldură, întâlniri cu grupe de săteni care se duceau spre oraș, glume camaraderești, — și mai presus de toate, inimă slobodă și minte plină de gânduri frumoase, — ce poate fi mai plăcut și mai întremător sufletește de cât o asemenea minunată îmbinare? Și cei mai vârstnici din adunare simțeau o invincibilă tinerețe în sufletele lor, cugetând că, orice ar fi, viața merită a fi trăită, când, măcar din vreme în vreme este împodobită cu asemenea ceasuri plăcute.

Și iată că, după puțină vreme, suntem la pragul Ocolinei, un sat moldovenesc molcom și plăcut, — iar la intrarea lui, întru întâmpinarea noastră, ieșit tot norodul, cu zâmbete și flori, iar primarul, cu pâine și sare, așa cum e străvechiul obicei în patriarhala Moldovă... Ne oprim — și ascultăm cuvintele de prietenească întâmpinare. Sunt cuvinte sincere fiindcă sunt simple, — și sunt simple fiindcă sunt sincere. Le pare bine că-i cercetăm, și nu mai știu ce să mai facă, pentru ca să ne fie pe plac. Le răspundem și noi pe cât ne îndeamnă mai bine duhul nostru încântat de-o frăție-tate ca aceea care ni se arăta. Iar după ce vorbirile se isprăvesc, cursiștii noștri, încolonați și în cântări, pornesc spre biserica a cărei modestă turlă abia de isbutește să se ridice de deasupra frunzarului bogat al copacilor. În fruntea, pe lăturile și în urma acestei coloane cântătoare, se află, devalma, tot satul, dar mai ales tineretul, îmbrăcat în cuviincioase veștminte de sărbătoare. Copilăretul, de asemenea privește cu uimire și cu îndrăzneală spre acești musafiri, care, în tactul cântării, merg ca o armată biruitoare.

Bisericuța din Ocolina, aflată într'o ogradă de străveche înfățișare, plină de copaci și de iarbă mătăsoasă, se silește zadarnic să ne cuprindă în sânul ei. E micuță — și parcă zice: „Ce să fac? nu vă pot adăposti pe toți..." Așa că, după ce ea se umple, mulțimea cealaltă îi cuprinde ograda toată, fiecare având flori în ochi și în mâni...

Frumoasă i sfânta slujbă a liturghiei îndeobște prin ea însăși, dar atunci, acolo, în depărtatul și necunoscutul sat al Ocolinei, ea a strălucit încă mai mângâietoare, căci și sufletele noastre erau mai prinse în cercul de aur sufletesc, nevăzut, dar tare, al dragostei creștinești...

Din ceasurile acelea de blagoslovită ospătare duhovnicească, mai osebit îmi aduc aminte cântarea corului de fete și băeți, al satului. Unul din cele mai „duhovnicești" coruri pe care le-am auzit vreodată în satele noastre... Pe lângă toate răspunsurile date la slujbă, acest modest cor de săteni a cântat și „Crezul" pe două voci. Ascultam și parcă nu-mi venea să cred... O, — ce poate sufletul nostru țărănesc, când își află firească lui cărare!... Cugetam în urmă, spre unele lucruri îndoelnice sau rele, — și-mi venea să strig: „Iată, — iată ce poate face acest duh țărănesc!"

Pe urmă, după slujbă, am stat la un sfat prietenesc în ograda plină de umbră și de chemătoare iarbă grasă..

Sufletul îmi era încărcat de nespusă mulțumire — așa că simțeam nevoia să mă trag în singurătate, ca să pot aduce mai lesne mulțumire lui Dumnezeu..

I-am lăsat, așadar, pe toți acolo — și am plecat singur spre casă... Dar n'am mai ținut drumul — ci am luat-o peste câmp, deadreptul, pe lângă lanurile de grâu, printre păpușoaiele foșnitoare, peste viroagele goale de apă, luând piepțiș dealurile și ocolind pădurea... Iar de sus peste întreaga mea ființă potopea lumina caldă a zilei de vară...

Și așa, necugetând anume la nimic, ci lăsându-mi duhul în stăpânirea gândului spre Dumnezeu, am străbătut încet drumul spre casă.. Iar când de sus, am revăzut cursul întortochiat al Nistrului, cum și cetatea sură de străveche vârstă, am simțit că viața noastră omenească își are nestrămutat rost — și că e bine și frumos să te dăruești dragostei de țară și de neam, sub lumina și oblăduirea lui Dumnezeu...

Nu voi uita niciodată biserica din Ocolina...

Al. Lascarov-Moldovanu

NAȘI, FINI, etc...

Gheorghe Predol înjură ca un sarugiu. Pe cine înjură Gheorghe Predol? Ai crede că printre femeile cari așează masa în magazie, s'a strecurat și Istrate Mihuț, din ca care este în proces pentru niște pământ.

Istrate Mihuț crescuse în bătătura lui de cînd era de lapte. De mic furase de-a dracului. Îl punea lingă să se joace. Și dacă tuturor copiilor din sat le plăceau dulciurile, pe el nu-l potoleai nici cu dulceața. Dar îl iubea ca pe copilul lui. Mai mult, poate. Și asta pentrucă Gheorghe Predol fuse sterp. El l-a crescut, el l-a cununat. Istrate Mihuț însă și acum avea aceleași metehne: lăcomia. Pentru Istrate Mihuț nimic nu era bun, dacă nu era mare și mult.

Cind să degeaba Gheorghe Predol mai face încă haz de un lucru petrecut, de mult, într'o iarnă. Se stârnise un viscol de nu se mai vedea om pe om. Prăpăd. Cum păsări niei afară, părea că intr'o încăpere de furtună, plină cu bosnă albă. Sălțându-și cămașa, Istrate Mihuț scância cu dorinți.

— Cei Istrate, scumpule?
— Ceva.

Cu toate că nu avusese copilul lui, Gheorghe Predol înțelese.

— Tare sau m'c?
— Mic.

Și în timp ce se felicita că era numai atât, Gheorghe Predol socotea că este imposibil să-l țină pe Istrate Mihuț la ușa crăpată.

— Na, sticla asta.

Doritor, Istrate Mihuț nu refuzase, dar își dăduse în petic.

— Ce, crezi că eu fac așa puțin?

Voia să: se ofere un ciubăr, sau oricare alt vas: mare să fi fost. Condiție. Chit că pe fundul lui n'ar fi picurat, în cascadă, decît vreo câteva bobițe de rouă.

Ipocrit, ar fi sfidat:

— Vezi...

Adică: la ciubărul că s'a umplut.

Femeile au așezat masa și Gheorghe Predol aliniază damigenele cu scurteici de papură. Masa lungă, de zăpadă, duce în circă șiruri de străchini cu iz de pod, linguri de lemn și ulcioare înflorate. La Gheorghe Predol, a treia zi de Paști constituie un eveniment care, dacă lipsește o clască, se transformă în catastrofă.

A treia zi de Paști este, peste tot, un fel de armistițiu cu posibilități de împăcăciune și pretextul unui chef care se sparge când sămânță ziua următoare. Se întâlnesc pe teren, ceremonial, finii cu nașii. Nu se poate spune că se întâlnesc nașii cu finii. Ar fi caraghios. Niciodată nu se spune așa. Cei ce vorbesc de întâlnirea asta care se întâmplă în ziua a treia de Paști, sunt foarte atenți să nu greșească. Astfel de greșală ar arăta că nu cunosc dichisul și ar indigna crunt pe nașul aflător în discuție. Replica nașului ar fulgera năpraznic după calibrul lui. Scurt. Pentrucă nașii sunt pe calibre. Cu cît un naș are fini mai numeroși cu atît calibrul lui este mai considerat, iar replica mai conformă. Dacă nașul lovit a fi — să zicem — Gheorghe Predol, greșala trebue considerată ca ireparabilă.

— Se întâlnesc nașii cu finii, ha? Cum, mă, Gheorghe Predol care are peste cincizeci de fini, să se ducă el la ei? Că așa vine.

Iar dacă cel care a greșit se mai și scuză, Gheorghe Predol se întoarce brusc și pleacă scârbit.

— Obrasnicule.

Înfiorat, Gheorghe Predol își așteaptă finii.

Înăuntru, în coșul pieptului, i se învârtește o mulțumire nețărmurită, vârstnică. Dar, tot în coșul pieptului, i se mai învârtește așa și ca o nucă de îndoială. Întotdeauna, toți finii lui au răspuns obligației față de naș. De data asta va lipsi vreunul? Și cînd Gheorghe Predol se întreabă, știe el la cine se gândește.

Argatul cocoțat pe claia de paie, ca să spioneze drumul și să dea de veste, bate cu o vergea într'un fier de plug, ca la conac cînd se dă de mâncare.

— Vin finii.

Între magazia, spațioasă și împodobită cu salcie, în care au să fie poftiți finii la chef și casa din care aromese toate [illegible] de mici și pulpe la tavă, este un concurs de alergări cu brațul plin și o năvală pestriță de copii.

Gheorghe Predol scrută încă odată interiorul magaziei, dădu cu cisma într'un colț care-și găsise să miane tocmai sub masă și iesi înaintea finilor, la poartă.

Un nor de praf se opri la poartă și din el apărură finii, sărind din poștalioane. Urmă, câteva clipe, o pauză care era o pregătire. Printre fini, Gheorghe Predol se ambiționase să-l aibă și pe primar, pe Lambru Nicolau. Venise. Il deosebi după eșarfa tricoloră, cu ciucure de aur, pe care n'o arbora decît la Zece Maiu și a treia zi de Paști. La Zece Maiu, pentrucă o cerea legea și sentimentul de patriot. A treia zi de Paști, pentrucă venia la nașu, la el.

Primarul înșirui finii în coloană, astfel ca taraful de lăutari să fie în frunte, bărbații după taraf, femeile cu prunci după bărbați și, apoi, femeile fără prunc. Își șterse ghetele cu plușul și, după ce le examină sever, se așeză ofițerește în capul coloanei.

Taraful de lăutari atacă, sprințar, fără vorbe.

Deșteaptă-te române
Din somnul cel de moarte...

și coloana, cadențat, pătrunde pe poartă cu direcția magazia din față.

Puzderia de copii aclamă de pe acareturi, din mărul din fund, de pe povarnă. Vrînd să fie peste orice critică, întocmai cum a rămas de vineri, asta, Gheorghe Predol chemase copiii satului să le dea azimă și cîte un ou, cu porunca să facă zarvă cînd vor veni finii. Să facă orice, dar să facă zarvă. Acolo unde nu se aud copii, se aud cucuvelele. Bătrânii erau convinși de asta și tot atât de convins este și Gheorghe Predol. Zarvă la venirea finilor înseamnă trai bun pentru nași, însă nu mai puțin pentru fini.

Magazia este la cheremul tarafului de lăutari care freacă diblele și ciupe cobza.

Primitor, Gheorghe Predol salută în picioare. Pe rînd, finii ocolesc masa și, pînă a nu-și ocupa scăunelele de lângă strachină, pupă dreapta nașului.

Pasionat, taraful de lăutari prinde momentul și intră în intimități. Cobzarul, rotund ca un cep, are delegație să cânte solo, în numele colegilor. Cînd un fin — pe care nu-l pasionează apa nici cînd se scaldă — ocolește masa să pupe dreapta nașului, cobzarul îl necăjește șoltic și îl pârăște la toți:

Zău, cucoanecă-ți sunt fin
Am să te topesc la vin.

Finul pipăit la defect, se face că-i pare bine:

— C'oara dracului.

Gheorghe Predol împarte tuturor finilor dreapta lui, dar în fond este amărît că lipsește unul. Încrețitura dintre sprâncene caută inutil printre fini și se adâncește.

Alt fin ocolește masa.

Privind aiurea, cobzarul simulează că intenațiurile pornesc și fără intenție. Țuguiază buzele și se bocește către finul care ocolește masa:

Bată te Sfîntul de naș
Cu ce sluță mă legași.

Finii se abțin să nu rîdă, pentrucă adevărul supără.

Cerc, pe lângă soacra lui Gheorghe Predol, copiii amuțesc ca niște lăstari după vijelie. Soacra lui Gheorghe Predol le împarte azimă și cîte un ou. Fiecare își ia porția și fuge, la poartă, să înfulice pe butuc. Copiii își privesc reciproc porțiile și se laudă:

— A mea este mai groasă.
— Ba a mea.

Disputa ajunge până acolo că, pentru a se evita cearta, copiii își măsoară porțiile.

— Uite, a mea este mai groasă.

În magazie, finii au isprăvit de pupat dreapta nașului și își văd de bucături și de pahare. Femeile cu prunci sunt mai puțin tihnite. Între o înghițitură sau o vorbă schimbată între ele, pruncii cer și ei tainul de ospăț. Și li se cade. Finii vin să pupe dreapta nașului, pentrucă nașul le-a ars lumânările, i-a unit. Din bunăvoința nașului s'a închegat înaintea lui Dumnezeu o familie, s'a întruchipat un pom din care finii culeg prunci.

Iată dece au venit și ei la naș. Nu-l pot pupa dreapta, dar au venit. Nașul o să le rupă turta, o să le taie moțul și o să-i cunune și pe ei, dacă o mai trăi.

Neobosit, taraful de lăutari aleargă cu frenezie pe corzi.

Pe poartă, subit, intră o sareta cu clopoței. Clinchetul lor fernatic stropeste cântecul din magazie cu bucurie.

Lingura lui Gheorghe Predol întârzie peste strachină. Taraful de lăutari se opri cu băgare de seamă, iar finii izbucniră într'un singur glas:

— Istrate.
— Nașule.
— Istrate.
— Iartă-mă.

Istrate Mihuț [...] nașului și trâ un scăunel între fini, cumetrele. Furis, lăcrimează și Istrate Mihuț și Gheorghe Predol.

Taraful de lăutari își caută de treabă.

Pișicher cobzarul se lipi de umărul lui Gheorghe Predol care închina cu Istrate Mihuț.

Când ne-om duce la cel sfânt
O s'avem destul pămînt.

Const. Lucreția Vâlceanu

Teme basarabene

Poezia iubirii până la moarte

Basarabenii luptători în războiul de reîntregire au participat la el cu toată ardoarea și dăruirea de sine. [...] în insenina[...].

Ei l-au socotit un minunat prilej, pentru ca să stingă lacrima clocotitoare printre rânduri din scrisorile ce le primeau cu sfințenie, ca pe niște bucățele de anaforă afonică și pe care le purtau zile întregi printre degete comentându-le răscolind cu ele toată comoara de amintiri și dureri amorțite.

L-au iubit, fiindcă țâșnea din cele mai adânci izvoare ale credincioșiei lor, întemeindu-și prin el nădejdile și întruchipându-și visurile. Muțenia lor se sfârșise.

Numai cine a trăit în mijlocul lor, aproape de ciocănturile de toacă ale inimii și boaba albă ca un brebenel a lacrimei ascunse numai cine a simțit împreună cu ei nepulincioasa sbatere sub întunerecul despărțirilor totale, acela poate să înțeleagă și teribila dramă, ce s'a petrecut în tainițele existenței lor, acela e capabil să-i iubească fără forma preconcepută sau de circumstanță și să le cântărească meritele.

E deajuns să-i fi văzut în sublima ipostază a revederii pământului, pe care l-au părăsit Negri de soare ca niște exploratori africani, cu transpirația credinței și rănei în bluza încropită, cu arma strânsă la piept ca o icoană și cu degetele încordate ca niște rădăcini neajunse de securea vremilor, fecorii celei mai oropsite Moldove își înfășurau pe piept crucea străbunilor, îngenunchind și alintând în palma setoasă de coarnele aspre ale unui plug, cu tot soarele în sclipirea fierului, bulgărele de țărnă bun și cald ca un miez de pâine albă, cu stelele ochilor peste zare și cu un zâmbet de biblică eliberare în colțul buzelor.

Se căutau unii pe alții ca niște copii mici în îndemnul locului se frământau în neastâmpărul mușchilor tari și mărturiseau în exclamații lungi, pline de mirare și de severă concentrare, trăiau o realizare de vis bucuroși că de-acum pot să moară și-s despovărați de mari greutăți spirituale.

E deajuns să-i fi văzut cum se cufundau în apa tulburată a privirilor celor d'acasă compatrioți, ce-i întâlneau ieșind din râpi sau din păduri, cum se pârjoleau de dorința de a le spune o vorbă bună și de a le ucide spaima răsărită în ochi cum nădeau cu toată noblețea sufletului lor să arunce numai vorbe trăitești și aucrotitoare sătenilor desrobiți și aiuriți de această fulgerătoare întoarcere a lucrurilor și, mai ales, cum le creștea inima ca un cozonac la gândul permanent al răzbunării.

E deajuns să fi asistat la moartea conștientă a unui astfel de soldat, să-i fi văzut fixitatea fotografică a privirilor, agățată de o bucată de cer, mare cât întreaga Basarabie, să fi observat cum strângea cu unghiile rădăcini de holbură natală, pe care le-arunca ofrande tuturor celor ce-l părăsea, să-i fi sprijinit în palme tâmplele ce-și potoleau svâcnetele pe fiecare clipă ca o frunză dreaptă și puternică, față de care aburul bâltăreț tulbure nepoliticos și pitic, să-i fi auzit șoaptele (o, Doamne, ce șoapte surate!) prelungite ca o coadă de cântec moldav, în care răbufneau și chiuituri de vrăbii și triolete de turturele și care le răneau mai adânc ca loviturile de tun.

E deajuns să fi fost de față la întâlnirea acestor ostași cu părinții, să fi putut constata aceeași necredință în asemenea dărnicie a lui Dumnezeu ca și cea din anul trecut la irevocabila despărțire, plânsul ferecit al mamelor încărunțite și neogoitul basm al suferinții tălmăcit de buzele moșnegilor, să fi auzit întrebările sfioase despre rude și despre vreo dragoste amenințată să se uite, să fi răscolit cercetarea absentă a curții și cererea evlavioasă la intrarea în cămara copilăriei, să fi simțit căldura palmei cuteate în chin de omenească mângâiere pe atâta bătut al ceret ca un rotocol de apă al plăvanilor.

E deajuns toate acestea să le fi trăit sincronic cu ei, pentru ca să-ți dai seama de complexitatea și adâncimea dramei sufletești, pe care le-a fost dat s'o suporte, pentru ca să poți constata ce grozavă dilemă psihologică se cerea a fi rezolvată, ca o schijă de tun.

Și să înțelegi că nu oricine ar fi fost capabil să aspire puterea acelei fericiri a revederii și a dreptății.

Sergiu Matei Nica

Toamna

Toamna pune puncte: ceruri de refugii
suduie luceferi clătinați în noapte —
lacrimile strâng — ca 'n fructe coapte
fața brazilor ucisă 'n arcul fugii.

Se pregătește ursul pentru iarnă,
pădurea strânge sânge 'n scuturi
visul căzut din sbor de fluturi
a început tristețile să-și cearnă.

Strâng veverițe ceasul din paragini
iar liniștea dă rostogol în heleștaie
în gânduri depărtarea dură taie
și fața crește [...] din pagini.

Alexandru Lungu

ZIDITORII CULTURII NEAMULUI

Dintre multele probleme culturale care se cer rezolvate fără nici o întârziere, de sigur că importanța cea mai mare o prezintă problema tinerilor scriitori. În acest caz și în aceste timpuri, nu mai poate fi vorba de discuții, de amânări, de cântăriri fizionomice sau de simpatii, ci de o soluționare cât mai neîntârziată a nevoilor materiale a acestor pătimași și aleși fii ai Țării.

În toate țările europene, afară de câteva cazuri izolate, oamenii de artă au fost considerați, fără nici o divergență de opinii, chintezența națiunii respective, acordându-li-se în orice împrejurare atenția cuvenită creatorilor de spiritualitate, de cultură și implicit de civilizație.

Până mai anii trecuți, la noi, situația scriitorilor și mai cu seamă a celor tineri, era complect neglijată. Ba încă mai mult: era luată în sens de nesriozitate, de trândăvie și cadar li se atribuia un epitet foarte neonorabil mai mult pentru cei [...] tairabul lor decât pentru „aleșii zeilor" care treceau triști, singuratici și flămânzi pe lângă atâtea bogății, pe lângă atâtea tautreme și fabuloase diurne.

La început, visătorii noștri au încercat să reacționeze, dar văzând că mentalitatea perzistă, că neatenția acelora pe care ei i-au învățat carte, pe care ei cu truda atâtor nopți nedormite, le-au deschis ochii spre frumos, spre bine și drum spre situații de cele mai multe ori nemeritate, se multiplică și tinde să contamineze toate categoriile de intelectuali, s'au izolat în lumea lor, în acea lume înțelegătoare, bună și ideală, cerând dela ea o mângâiere pe fruntea obosită și îmbătrânită înainte de vreme, o înțelegere și o prețuire dreaptă a zbuciumului sufletului lor înzestrat de Dumnezeu cu daruri rare și provocătoare de invidii.

Observând erorile, nu numai ale lor, ci și ale înaintașilor, unii potentații ai vremurilor de atunci, au căutat să soluționeze întru câtva problema scriitorilor înființând o casă de pensiuni și angajându-i pe câțiva mai tineri în diferite instituții ale statului. Astfel, neținându-se cont de diplome de licență, de bacalaureat, de dactilograf, de stenograf, de poliglot și cine mai știe de ce meschin și superficial convenționalism, o parte dintre scriitori tineri au fost plasați temporar în funcții cu totul nepotrivite aptitudinelor lor, cu lefuri de mizerie, pretinzându-li-se o zi întreagă de muncă și neținându-se cont că acești oameni au nevoe și de timp liber pentru a citi, a scrie și a răspunde adevăratei lor meniri pe pământ.

N'ar fi acesta un punct de discuție dacă n'ar fi intervenit observația multora care nu țineau seama de valoarea acestor tineri scriitori pentru cultura națională și care le pretindeau muncă exclusivă și interesantă pentru instituție, nu pentru cultură, nu pentru artă sau știință. Și, mulți tineri și talentați scriitori care promiteau opere de reală valoare, s'au văzut constrânși — de teama pâinii pentru ziua de mâine — să renunțe la melodiile cuvintelor rimate și la atâtea visuri cu posibilități de realizare.

Astăzi, situația scriitorilor tineri este cam aceeași ca și în anii trecuți. Și astăzi, în prag de iarnă și de grea scumpete, îmbrăcați în haine subțiri, cu fețele palide de nopți nedormite și slăbite de hrană nesubstanțială pe străzile bogate și luxoase ale Capitalei prin amurgurile cu ploaie, cu vânt și cu ftizie, câtă când peste nepăsarea și superficialitatea mulțimii, „trec visătorii, trec poeții". Trec vizionarii unui destin românesc mai mare și mai pur decât nemărginirea înălțimilor nevăzute, trec profeții singuratici și neînțeleși ai aureolelor viitoare.

Nimeni nu-i întreabă unde se duc și de unde vin. Nimeni nu-i întreabă dacă au mâncat, dacă nu le e frig, dacă au o casă încălzită...

Pentru a avea aceasta, trebue să posedă diplome.

Dacă unii dintre ei, cu situații mai privilegiate, au putut face studii și de bine, de rău s'au încadrat în legalitate ca să se poată bucura de drepturi statutare și funcționărești, parte dintre ei nu au avut acest noroc, nu și-au putut valorifica inteligența și cultura oficial. *Ei bine, acești tineri scriitori cari în cele mai multe cazuri sunt foarte culți și bine pregătiți pentru orice funcție publică de specialitate, să fie lăsați muritori de foame pe drumurile atâtor aspirații binemeritate?*

Oare în ce parte a lumii și a istoriei școlile au născut și au format talentele și geniile adevărate? Talentul și geniul s'au născut, ca un dar al lui Dumnezeu, odată cu omul căruia divinitatea i-a hărăzit o astfel de sfântă chemare. Dacă mediul în care trăește acest om îi desvoltă sau îi înnecă dumnezeeasca însușire, de unde să știm noi că în fiecare dintre noi nu se ascunde un geniu care la un moment dat, isbucnește ca un uriaș vulcan?

Bănuia cineva că debutantul stihurilor Mihai Eminovici, va ajunge genialul poet și profet al Neamului românesc, Mihai Eminescu?...

Mai poate cineva crede că în vremurile de astăzi, mizeria, foamea, frigul și diferitele adversități, pot creia opere geniale sau măcar de câtă de mică valoare? Probabil că da, dar se înșală tot așa cum se înșală poetul care așteaptă prețuirea acestor oameni.

În definitiv, de ce atâta ignoranță pentru creatorii frumosului, a eternului frumos, pentru descoperitorii atâtor comori sufletești pe care cei din mulțime nu le simt și nu le înțeleg, pentru acei puțini aleși ai Neamului care își dedică sbuciumata lor viață, nu meschinelor și trecătoarelor plăceri lumești, ci pentru artă și înălțarea Neamului pe culmi de veșnică lumină?...

De ce un tânăr și talentat poet refugiat a fost silit — de foame — să își vândă hainele pe care le salvase anul trecut de urgia bolșevică și de mâna bestiilor semite?...

De ce tinerii scriitori nu sunt sprijiniți în măsura meritelor lor?...

De ce atâtea promițătoare sau realizate talente basarabene, bucovinene și ardelene nu sunt folosite în instituțiile Capitalei unde au venit să se cultive, să fie în centrul activității culturale a Țării, să participe efectiv la toate manifestațiile artistice, putându-și evidenția talentul și operile mai ușor ca în provinciile îndepărtate?...

Cine nu cunoaște că aceste proaspete vlăstare de cultură aduc un spirit nou, aduc o forță de creație, o vitalitate și un fluviu de pură și sănătoasă sevă românească?

Poate curățenia acestor suflete, deranjează o anumită mentalitate?...

Problema scriitorilor tineri ar putea fi soluționată dacă Societatea Scriitorilor Români, ca for suprem de îndrumare și ocrotire a pionerilor scrisului românesc ar face unele intervenții pe lângă Domnul Mareșal Antonescu, „Creatorul României Noui" și Omul providențial al prezentului și viitorului destin românesc. Domnul Mareșal, cu mintea Domniei Sale atât de luminată și înțeleaptă și inima mai bună decât o caldă mângâiere de părinte, ne-ar asculta glasurile, ne-ar înțelege durerile și ne-ar hotărî o nouă viață, de muncă numai în slujba culturii Neamului.

Credem că n'ar trebui să se țină cont că mulți tineri scriitori nu sunt membri în Societatea Scriitorilor Români, mai cu seamă că mai de vreme sau mai târziu, tot vor fi. Scriitorii talentați și nemembri în S. R. R., pot fi aleși după alte criterii. Pentru aceasta, adică pentru a ne putea crea condiții statornice de creație și de afirmare artistică, S. S. R., este chemată a interveni acolo unde trebue, ca fiind singura noastră speranță de protecție și de viață mai omenească.

George Ionașcu

Solemnitatea înmânării diplomei de doctor honoris causa al Universităţii din Bucureşti, d-lui Raffaello Riccardi

Eri la ora 11 a. m., a avut loc în aula cea mare a Facultăţii de Drept din Bucureşti, impresionanta solemnitate a înmânării diplomei de Doctor honoris causa, Excelenţei Sale d-lui Raffaello Riccardi, ministrul schimburilor internaţionale al Italiei.

Ceremonialul a fost prezidat de d. prof. Horia Hulubei, rectorul universităţii din Bucureşti, asistat de d. profesor I. N. Finţescu, decanul Facultăţii de Drept.

ASISTENŢA

Au asistat la această ceremonie: d. prof. Mihai Antonescu, Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, d. Bova Scoppa, ministrul Italiei la Bucureşti, d. general Radu Rosetti, ministrul Culturii Naţionale, d. prof. Henric Oteteleşanu subsecretar de stat la acelaş departament, membrii Senatului universitar, membrii consiliului Facultăţii de Drept, d-nii profesori, conferenţiari şi asistenţi ai Facultăţilor dela Universitatea din Bucureşti precum şi un mare număr de studenţi.

Au fost deasemenea de faţă numeroşi funcţionari ai Legaţiunei Italiei şi membrii ai coloniei italiene din Bucureşti.

Pe estradă, la dreapta d-lui Rector erau în robe d. ministru Riccardi şi d. prof. Mihai Antonescu, Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, iar la stânga d. prof. I. N. Finţescu.

In tot timpul solemnităţii, în sală a domnit cea mai caldă însufleţire, vădindu-se şi de astă dată, într'o formă din cele mai vibrante, profundele şi vechile legături cari există între Italia şi România.

Toate pasagiile din cuvântările ce s'au rostit privitoare la prietenia dintre poporul italian şi român, au fost frenetic aplaudate de asistenţă încă de multe ori, solemnitatea a avut aspectul unei manifestaţiuni de un năvalnic entuziasm.

Primul a vorbit d. prof. Horia Hulubei, rectorul Universităţii din Bucureşti.

Cuvântarea d-lui Horia Hulubei, rectorul Universităţii din Bucureşti

Domnilor Miniştri,
Domnilor Colegi,
Doamnelor şi Domnilor,

In urma propunerii Consiliului Facultăţii de Drept, Senatul Universitar, în şedinţa sa din ziua de 22 Octombrie a acestui an, însuşindu-şi în totul propunerile acestei Facultăţi, a hotărît în unanimitate decernarea titlului de doctor honoris causa în drept şi în ştiinţe politico-economice, Excelenţei Sale d-lui Raffaello Riccardi, Ministrul Schimburilor Internaţionale al Italiei.

Universitatea a conferit acest titlu cu atât mai mare satisfacţie, cu cât Excelenta Sa d. ministru Riccardi, pe lângă calităţile sale excepţionale de om de ştiinţă şi bărbat de Stat, reprezintă pentru noi Italia, cu care am avut şi avem, de totdeauna, legături culturale, ce se confundă cu istoria popoarelor noastre.

Apoi în italieneşte d. rector Hulubei s'a adresat noului Doctor honoris causa şi salutându-l şi-a exprimat convingerea că această solemnitate va aduce o cât mai intimă colaborare, o cât mai strânsă legătură de amiciţie între cele două popoare unite printr'o continuă origine.

*

D. rector a dat cuvântul d-lui prof. I. N. Finţescu, decanul Facultăţii de Drept, care a citit textul în limba latină a diplomei de Doctor honoris causa, decernată Excelenţei Sale d-lui Raffaello Riccardi. Apoi a predat diploma d-lui rector care a înmânat-o, într'o atmosferă de înaltă solemnitate, d-lui Riccardi.

După aceia, d. secretar general al Universităţii G. Ianul a prezentat d-lui ministru Riccardi cartea de aur a Universităţii pentru a semna de primire.

CUVANTAREA D-LUI PROF. FINŢESCU

A vorbit apoi în limba italiană, d. prof. I. N. Finţescu

EXCELENŢA
şi
PRRA ILUSTRUL NOSTRU DOCTOR,

Proclamându-vă doctor juris et rerum politicarum, trebue să mărturisesc emoţiunea mea.

Mă simt emoţionat de a vorbi noului doctor honoris causa în cea mai frumoasă, cea mai armonioasă limbă din lume, de a vă vorbi Domniei Voastre, care cu genial vostru, cu înalta voastră cultură şi cu un neegalabil simţ al realităţilor, aţi reuşit în cărţi şi 'n înfăţuiri, să fixaţi şi să puneţi în lumină noulle principii ale noui discipline: disciplina economiei fasciste.

Domnia Voastră aţi scris aceste cuvinte care rezumă principiile cardinale ale noui ordine economice şi politice:

„Secolul în care trăim este caracterizat prin completa subordonare a realităţilor politice şi a intereselor individuale sau diferitelor grupări, prosperităţii supreme a Naţiunii.

„Realismul politic şi economic, termen cu totul diferit de acel al pozitivismului istoric, născocitor de doctrine şi idealuri dezagregante, domină timpul nostru".

Toate scrierile voastre, toate discursurile voastre oglindesc, cu claritate şi convingere, realităţile politice şi sociale, expuse într'un adevărat spirit roman, aşa încât cu foarte mare dreptate, Ministrul Afacerilor Străine, contele Galeazzo Ciano, analizând lucrarea Excelenţei Voastre „Economia Fascistă" a scris:

„Programele de autarchie nu sunt noui în istorie, şi nu e nouă nici aspiraţiunea Statelor de a fi economiceşte independente, dar ceeace a fost şi este nou în autachia italiană, e tocmai participarea ordonată şi complet de bună voie a unui popor la realizarea acestei autarchii, este această în trecere în iniţiative experienţe şi cercetări, care însufleţite — către un scop comun — toate sectoarele activităţii naţionale.

„Acesta este învăţământul ultim ce reese din această carte, care nu este numai un studiu de fapte economice, şi nu învederează numai cu câtă sârguinţă şi cu cât simţ al realităţilor s'a realizat transformarea economiei italiene în lume, conciliind necesităţile autachiei cu interesele expansiunii comerciale; dar, mai mult, reprezintă un document al istoriei poporului italian în grandioasa sforţare pe care el a făcut-o şi o face pentru a da Imperiului acea vigoare unitară, în care politica autarhică îşi găseşte semnificaţie şi obiectivul ei adevărat.

Iată consacrate meritele excepţionale ale studiilor voastre, ale cărţilor voastre ştiinţifice.

Ca om politic, ca om de Stat, meritele voastre excepţionale au fost puse în adevăra lor lumină de chiar Ducele care v'a spus: şi Domnia Voastre aţi publicat pe prima pagină a cărţii „Economia fascistă":

„Recunosc camaradului Riccardi, că şi în acest sector, ca în totdeauna, a servit slăvit Regimul şi Ţara.

Aţi servit şi serviţi cu toată inteligenţa şi energia „Regimul şi Ţara", pentrucă credeţi în deplina suveranitate a Statului şi în politica sintetizată în aceea faimoasă formulă a lui Benito Mussolini, tutto nello Stato, nulla contro lo Stato, nulla all'infuri del Stato.

Serviţi în mod strălucit Regimul. Credeţi şi luptaţi cu entuziasm pentru sacrele principii juridice, sociale şi politice ale Statului fascist.

După doctrina expusă aşa de magistral de unul din învăţaţii italieni, Statul este în acelaş timp din punct de vedere juridic un subiect de drept deci o persoană; din punct de vedere social, o colectivitate având o unitate substanţială, deci un organism colectiv, din punct de vedere politic, o organizare tinzând a realiza scopurile superioare ale societăţii, subordonând şi coordonând împreună cu acestea, scopurile indivizilor, şi pentru aceasta meterialmente forte şi moralmente cu autoritate întrucât este necesar pentru îndeplinirea înaltei sale misiuni.

D. MINISTRU RICCARDI

Astfel acţiunii politice incerte şi slabe a Statului liberalo-democratic Fascia a ştiat şi a putut să substitue o acţiune bine îndrumată, precisă în scopurile sale şi hotărîtă în ţelurile urmărite, fondată pe o doctrină organică. Doctrina constructivă, prin excelenţă şi care îşi face loc mai mult drum în lume.

Italia, datorită Fascismului şi-a refăcut, cum foarte bine a fost spus, istorica sa misiune, de a răspândi încăodată ideea de ordine, de disciplină, de armonie şi de solidaritate.

Nu pot să fiu decât emoţionat de a vorbi în faţa Voastră, ilustre doctor, pentrucă voi în acest moment reprezentaţi Roma, cu toată a ei Majestate imperială, Roma împăraţilor romani, Roma lui Traian, sub auspiciile căruia Dacia, una şi indivizibilă Ţară, unul şi indivizibil popor de origine italică, se intitulă Dacia Felix.

Cum să nu fiu emoţionat când vorbesc în faţa voastră, eu însuşi doctor al Universităţii din Roma, în faţa voastră, care reprezentaţi în acest moment Roma creştinismului, care reprezentaţi Roma noului imperiu, Roma lui Benito Mussolini, dar pentru toţi Roma eternă, Roma care prin secoli seculorum cu fascia, simbol al autorităţii şi al solidarităţii, cu armele, dar mai ales sub semnul Justiţiei, a ştiut să răspândească odată cu imperialismul şi civilizaţia.

Nu de azi, nu de ieri, de 2 mii de ani Românii — căci din Romani descind — privesc la Roma. Nu interese momentane şi particulare, pentru a întrebuinţa cuvintele zise în alte ocaziuni de către Duce, ne îndreaptă spre Roma.

Românii privesc la Roma totdeauna imperială şi sunt atraşi de o realitate permanentă, reprezentată de un complex format din tradiţiunile noastre, de istoria noastră, de origina noastră, care explică în acelaş timp şi miracolul românesc; miracolul unui popor italic pe malurile Dunării în ciuda atâtor invaziuni şi infiltraţiuni barbare.

EXCELENŢA,

Aţi semnat azi, primul, noua carte de aur a Facultăţii noastre. Semnătura Domniei Voastre, care inaugurează cartea de aur are în vremea ce trăim, un înţeles deosebit.

Semnătura Voastră este un simbol.

Semnătura ce-aţi pus deschide o nouă perioadă de colaborare pe teren ştiinţific şi de naturală — naturală cum e gloria Romei — de o naturală amiciţie şi fraternitate între popoarele noastre.

Noi Românii, vă asigurăm, credem şi vom combate pentru această amiciţie, pentru această fraternitate.

A vorbit apoi d. prof. Raffaelo Riccardi.

Cuvântarea d-lui Raffaello Riccardi

D. ministru Riccardi a făcut o vie evocare trecutului nostru şi a găsit cuvinte dintre cele mai calde despre onoarea şi lupta poporului român.

Doresc să vă exprim adâncile mele simţăminte de recunoştinţă pentru conferirea titlului de doctor „Honoris causa" şi pentru cuvintele care au însoţit acest frumos gest al Dv. Dar mai presus de toate pentru spiritul şi semnificaţia acestui act.

Acest lucru dovedeşte că Roma, muma comună a popoarelor noastre (aplauze) nu este numai o expresie retorică sau un strălucit motiv dialectic. Astăzi când diferitele piedici au fost doborîte, când oameni mici, micile evenimente şi micile idei nu mai despart ţările noastre, strălucirea Latinităţii şi adâncimea obârşiilor noastre comune este în lumină, în toată majestoasa lor frumuseţe.

Poporul italian a urmărit cu viu interes şi cu mare grijă, în trecut, evoluţia acestui popor care nu s'a plecat niciodată şi a ştiut să depăşească toate vijelniţele ivite dealungul veacurilor pentru ca să-şi păstreze minunea unică în istoria omenirii, însuşirile latine.

Dv. valoros Decan, al Facultăţii de drept, care într'un grai italienesc perfect şi cu o dialectică romană, cu un spirit vibrant, deci fascist, aţi spus lucruri adânci şi pline de înţelepciune; vouă, camarazi ai colegiului academic, vreau să vă spun că doresc să interpretez conferirea acestei diplome ca ceva ce trece peste modestia ştiinţei mele, a activităţii mele.

Dv. aţi dorit să daţi unui om al Revoluţiei fasciste, unui om care nu şi-a desminţit niciodată crezul, omului din ajunul revoluţiei, înalta distincţie a acestei conferiri pentru a-i recunoaşte consecvenţa în credinţele politice.

Doctrina fascistă este doctrina dreptului Statului. Statul este singurul isvor al dreptului şi dreptul public cuprinde dreptul privat. Legea supremă este mântuirea Statului. Revoluţia fascistă este pe cale de a da naţiei un nou vestmânt juridic.

Noi ştim datorită experienţei trăite — şi Dvs. vă aflaţi în aceeaşi situaţie — că nu poate să existe neatârnare politică, suveranitate naţională, fără o totală, deplină, independenţă economică. Peste aceste două temeiuri noi am clădit regimul fascist din care s'a născut corporativismul şi tot de aci purcede autarchia, de aci se naşte doctrina fascistă însufleţită de o ideie sau mai bine spus de un ideal. Dacă cultura are nevoie de o filozofie a ei, pentrucă nu există cultura fără sinteză, trebue să spunem că această sinteză, crezul şi nădejdea de mâine se numesc BENITO MUSSOLINI.

Primiţi deci, cu spirit roman şi fascist simţămintele adâncei mele recunoştinţe care este adevărat adâncă şi nu dictată de cuvinte convenţionale. Vă exprim mândria mea de fascist de a fi fost înscris la Facultatea Dvs. ca doctor „honoris causa".

Ingăduiţi unui om al revoluţiei lui Mussolini să vă exprime, cu bărbătească mândrie, admiraţia pentru chipul minunat cu care tineretul român a luptat pentru biruinţele câştigate şi pentru întinsul teritoriu cucerit. Căderea Odesei, apărată cu atâta îndârjire şi sălbăticie, aruncă o mare lumină de glorie asupra tricolorului d-voastră. Poporul italian care luptă de atâta vreme şi pe multe fronturi, vă exprimă, prin mine, simpatia lui.

Dacă este adevărat că Naţiile, pentru a se înălţa, trebue să ştie să prindă marea clipă ce bate pe ornicul istoriei, România, mulţumită Conducătorului ei, a ştiut să-şi aleagă calea cea dreaptă cu hotărîre şi în ceasul potrivit.

Războiul care este pentru bărbat, ceea ce pentru femee este maternitatea, e marea unitate, o mare unitate cu care se măsoară popoarele. Cine nu a dat nimic nu poate cere ceva. Intr'o Europă ieşită din această uriaşă şi purificatoare bae de sânge, unită, suverană, stăpână pe soarta ei, va fi loc şi spaţiu pentru acela care au crezut în dreapta şi marea cauză pe care puterile Axei au arătat-o popoarelor bătrânului continent.

După ce va fi zdrobit pentru totdeauna zidul îndărătul căruia se ascundea primejdia uriaşă şi nețărmurita sărăcie a bolşevismului, Europa se va întinde până la porţile Asiei.

Acest război în care aţi luptat şi luptaţi, nu înseamnă numai o cucerire de pământuri bogate, din punct de vedere al solului şi subsolului; nu înseamnă numai nimicirea unei puteri militare ameninţând întreaga Europă; ci este un război ideologic care are ca drapel de veacuri şi veacuri de civilizaţie, de cultură, de artă, de gândire, de religie.

Fascismul, al cărui cuvânt străbate astăzi lumea (căci ideile mari ca să poată fi vii şi puternice trebue să depăşească fruntariile Naţiilor care le-au făurit), încă din îndepărtatul 1919 a asvârlit mănuşa hidrei bolşevice care — după frământările, jertfele marelui război şi neagra, obişnuita, tradiţionala nerecunoştinţă a franco-englezilor — se cuibărise în cutele nemulţumirei, ale desamăgirii şi ale iluziei marilor mulţimi muncitoreşti. Noi fasciştii, sau mai bine spus „squadristi" revoluţiei lui Mussolini, suntem prin instinct antibolşevici, prin obârşie, din temperament, prin cultură şi nu putem de cât saluta cu entuziasm truda uriaşă şi biruitoare a armatelor germane şi aliate, care sfârşesc barbaria, sălbăticia, necontenita tăgadă, orânduite în mai bine de douăzeci de ani în chip drăcesc şi meşteşugit.

Cârdăşia stearpă, neruşinată, nefirească, potrivnică istoriei şi omeniei, a iudaismului şi bolşevismului cu super-capitalismul şi plutocraţia anglo-saxonă, ne pricinueşte sila.

Acest mare paradox istoric pe care viitorimea cu greu îl va putea înţelege, fără să-l poată în nici un chip justifica, este hărăzit să dea războiului nostru o înfăţişare neîntinată, de o frumuseţe ideală care va alcătui marele crez al leaturilor noastre ce vor veni.

Noua orânduire politică, economică şi socială ce se va ridica din marele vârtej al războiului, va fi înnălţată de lumina acestui ideal.

Orânduire nouă! Iată nădejdea, aşteptările, de mâine ale Europei. Iată clădirea în jurul căreia lucrăm la umbra celor două Mari Genii europene, care au tras măreţele linii arhitectonice.

„Pace cu dreptate"! Iată o propoziţie care cuprinde într'un chip cât se poate de fericit temeiurile ideale, politice, istorice, economice ale acestui război.

Dar un alt mare ţel este arătat popoarelor europene: solidaritatea continentală. „Divide et impera", mijloc tot atât de viclean pe cât de eficace, prin care marile democraţii şi-au exercitat predominarea asupra Europei, va lăsa locul solidarităţii continentale. Fărâmiţarea Europei în multe state şi stătuleţe învrăjbite — dintre care multe sărace din punct de vedere economic, neîndestulătoare din punct de vedere teritorial, eterogene din cel al rasei, închise între bariere vamale de netrecut — va fi înlocuită cu o orânduire geo-economică, politică, etnică ce va ţine seamă de nevoile vitale şi de spaţiile vitale ale popoarelor, pe planul unei viziuni totalitare, organice a nevoilor obşteşti precumpănitoare.

Pe tărâmul economic această viziune trebue să ţintească la autoindestularea Europei pentru ca astfel s'o scoală în chip hotărît şi pentru totdeauna de sub acţiunea continuă şi de subjugare a Naţiilor şi continente. Aceasta nu este şi nici nu vrea să însemne o izolare, la care nici nu vrem să ne gândim, dar nimic nu ne va împiedeca s'o înfăptuim dacă războiul economic nu va fi înlocuit cu o colaborare pe care o dorim mai omenească şi mai inteligentă. Cucerirea de întinse pământuri în Rusia europeană va asigura sistemului economic al Axei putinţe aproape nemărginite pe tărâmul alimentar şi în cel al materiilor prime, în stare să alcătuiască o chezăşie pentru toate ţările cuprinse în noua orânduire a Europei, în ceea ce priveşte posibilităţile de viaţă şi propăşirea.

Noi tindem să dăm tuturor popoarelor un chip de viaţă mai bun, care este înfăptuit cu ajutorul unei sporiri a producţiei, a câştigului şi a consumului, cum şi o mai temeinică bună stare, care se înfăptueşte numai sporind volumul schimburilor. Acorduri de conlucrare economică de lungă durată în cadrul complementarităţii economiilor ocolindu-se fluctuaţiile determinate de schimbătoarea orientare a mărfurilor şi a serviciilor. O monetă stabilă, cu o circulaţie fiduciară întemeiată pe o înţeleaptă şi statornică politică a preţurilor, cum şi legată de potenţialul de producţie şi de munca ţărilor în care are curs, va făuri orânduirea monetară, temeiul rânduelii economice.

Aurul, care a simbolizat sistemul monetar şi economic al marilor democraţii aşa numite „liberiste", nu va mai fi stăpânul despotic al comerţului şi unitatea de măsură a valorii şi puterii popoarelor, ci va păstra numai funcţia mărginită de regulator al soldurilor în schimbul cu ţările de peste mare.

Am spus „democraţii aşa numite liberiste"; este bine să amintim că un anumit liberism şi-a găsit o aplicare tipică în acordurile preferenţiale din Ottawa în ceeace priveşte Imperiul englez; în blocada imigraţiilor, în nestabilitatea barierelor vamale şi în putinţa ajustării monetei, aceste două din urmă sarcini încredinţate cu puteri într'adevăr dictatoriale, care nu pot fi văzute în ţările autoritare ale Axei, Presedintele Republicei Instelate; în aspra politică a contingentării, inaugurată în 1930 de [illegible] **să păzească popoarele de anumite forme de liberism economic, în care întârzie încă apologeţii stângaci ai Naţiilor vrăşmaşe.**

O mai mare libertate înapoiată iniţiativei particulare prin doborîrea, după război, a tuturor suprastructurilor economice impuse de cerinţele actuale tot în sprijinul contro-

(Continuare în pagina IV-a)

VIZITA ZIARIŞTILOR BULGARI IN CAPITALĂ

In a doua zi a şederii lor în capitală, ziariştii bulgari au cercetat cu mult interes oraşul, vizitând aşezămintele culturale, monumentele istorice, expoziţia satului, etc.

La amiază, în saloanele restaurantului Athenée Palace, ministerul Propagandei a oferit oaspeţilor o masă la care au luat parte, în afară de d. Alex. Bădăuţă secretarul g-ral al ministerului d. Petrov-Ciomacov, ministrul plenipotenţiar al Bulgariei, consilierul legaţiei bulgare d. Abramov şi un număr de ziarişti români.

D. Al. Bădăuţă, secretarul general al ministerului Propagandei, i-a salutat pe oaspeţi prin următoarele cuvinte:

„In numele presei şi al ministerului Propagandei, îngăduiţi-mi, domnilor, să vă exprim salutul nostru colegial.

Plecând dela certitudinea că — niciodată ca azi — presa nu a avut un rost mai hotărîtor în acţiunea de lămurire a popoarelor, ca şi a ţelurilor noui ale acestei lumi, care se ridică, presa română întâmpină cu satisfacţie orice prilej ca acel de azi, convinsă că — pe această cale — relaţiunile dintre popoare nu au decât de câştigat.

O mai bună cunoaştere înseamnă o mai bună înţelegere: înlesnind această operă, presa ajută, efectiv, la desăvârşirea acestei noui arhitecturi a lumii, ale cărei ziduri se înalţă biruitor sub ochii noştri.

Cu aceste sentimente, ridic paharul meu pentru d-voastră, domnilor colegi, şi pentru împlinirea rodnică a rosturilor şi străduinţelor noastre comune".

A răspuns d. dr. Nicolaev, ministru plenipotenţiar, directorul presei bulgare, mulţumind pentru frumoasa primire ce s'a făcut ziariştilor bulgari cari îşi dau seama că în acţiunea de cunoaştere dintre cele două popoare vecine, rolul lor este din cel mai important, şi asigurând pe colegii români că presa bulgară va înlesni această operă.

*

După amiază oaspeţii şi colegii lor români au participat la ceaiul oferit de d. ministru plenipotenţiar Petrov Ciomacov în saloanele Legaţiei din Aleea Alexandru.

A luat deasemenea parte d. prof. Mihai Antonescu preşedintele Consiliului de miniştri, d. Al. Bădăuţă, secretarul g-ral al ministerului şi aproape toţi directorii ziarelor din Bucureşti.

Aseară oaspţii bulgari au participat la masa oferită de direcţia Presei, iar azi de dimineaţă au părăsit Capitala mergând cu autobuzul la Giurgiu, de unde îşi vor continua drumul spre Sofia.

RECEPŢIA DELA LEGAŢIA ITALIANĂ

Vineri la ora 6 d. a. d-na şi d. Bova Scoppa, ministrul Italiei la Bucureşti au oferit în onoarea d-lui ministru Riccardi o recepţie la care au fost invitaţi reprezentanţii guvernului în frunte cu d. Mihail Antonescu, preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri. Corpul diplomatic, reprezentanţii presei şi membri de seamă ai coloniei italiene la Bucureşti.

SOLEMNITATEA INMÂNĂRII DIPLOMEI DE DOCTOR HONORIS CAUSA AL UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI, D-LUI RAFFAELLO RICCARDI

(Urmare din pagina III-a)

lului Statului, dată fiind funcția națională a comerțului cu străinătatea.

Sistemele și formele de plată incadrate in sus amintita orânduire monetară și economică prin infăptuirea, care este in curs a „clearing"-urilor multilaterale, in care intervenții omogene din partea așezămintelor de credit și usurința in tranferurile soldurilor active și pasive, vor ingădui plata imediată și achitarea ei particularilor, și vor simplifica aparatul interschimburilor.

Iată in esență pietrele miliare ale drumului pe care vom face să pășească Europa.

Ultimele și adâncitele schimburi de idei intre mine și valorosul ministru german al economiei, au confirmat in chip solemn deplina identitate de gândire a Puterilor Axei. Colaborarea in curs dintre Italia și Germania este pe cale de a făuri temeliile puternice pe care se va ridica noua orânduire. Sămânța cea bună aruncată din plin de un mănunchi de credincioși, in vremuri, acum indepărtate, când in Apus stăpâneau suverane marile puteri democratice, iar in Răsărit legile hedonismului inăbușeau pe cele vesnice ale spiritului, este pe cale să-și dea roadele. Biruința, apropiată sau indepărtată, se impodobește cu culorile drapelelor și idelor noastre ca și cele ale revoluției franceze, străbat spațiile pătrunzând cu conținutul lor uman, social și filosofic toate popoarele Europei.

Blocada economică, armă supremă și extremă, nu și-a ajuns scopul, a înșelat așteptările și a ucis nădejdile.

Simplul fapt că Națiile vrăjmașe au recurs la ea incă odată, ne dovedește cât de dreaptă, de netăgăduită și de neamânat este datoria noastră de a scoate Europa din focul unor astfel de arme apăsătoare și neomenești.

Mai degrabă toate loviturile bine date ale forțelor aeronavale ale Axei sunt cele care fac ca aprovizionările Angliei să se istovească. Poporul celor cinci mese simte asprimea războiului și teama chinuitoare a lipsurilor.

Astfel, in vreme ce noua orânduire europeană se naște, crește și se împuternicește, rânduită cu ajutorul posibilităților noastre economice și cu aportul acelora rusești, ne va pune la adăpostul oricărei surprize prezente sau viitoare, Marea Britanie sub zguduirea loviturilor noastre și impinsă de nevoi scoate puțin câte puțin imperiul ei la mezat. Italia și Germania conlucrează pe tărâm economic cu spirit de desăvârșită desinteresare, așezând solidaritatea lor mult mai presus de socotelile de debit și credit, in vreme ce Statele Unite inghit cu nesaț și cu lăcomie iudaică aurul englez, titluri și devize engleze, teritorii și baze britanice, fapt care ne intărește în convingerea că axa ereditară britanică trebue, mai devreme sau mai târziu, să se transforme peste ocean. Țările noastre au in comun un mare ideal, țările lor un mare interes. Materie și spirit, iată vesnicul contrast. Revoluție și conservare, iată uriașa antiteză.

Dar, in toate vremurile, la toate popoarele, la toate latitudinile, marile legi ale spiritului și idealurile revoluțiilor au biruit totdeauna asupra materiei, asupra egoismului și asupra ofilitelor idealuri care apun.

Deci, și pentru acest motiv vom invinge.

Jertfele pe care le-am făcut și acelea pe care le vom mai face se sfințesc in fața marilor țeluri la care vom ajunge și despre care v'am amintit. Nu incape îndoială că, solidaritatea continentală la care tinde noua orânduire trebue să se manifeste in chip concret in aceste vremuri de război. Producția, consumul, prețurile trebuesc să fie in funcție de această solidaritate. Intre popoarele care luptă sub acelaș drapel, care de bună voe au primit acelaș destin și care au aderat la principiile politice ale Axei, nu pot fi din punct de vedere economic inchise in metereze. Nu este destul să produci pentru tine, trebue să produci și pentru alte țări; mai cu seamă in domeniul agricol orice trudă trebue să fie infăptuită in vederea nevoilor comune predominante, care vor orândui economia de pace, dar care trebue să fie simțite mai mult in timp de război. Căpeteniile marilor administrații de Stat ale țărilor Europei, cuprinse fiind și țările care mai sunt in așteptare, ce cu alte cuvinte privesc evenimentele de după perdelele ferestrelor, trebuesc să aibă in vedere tot timpul această mare datorie care va contribui la a face mai puțin aspre lipsurile și la grăbirea zilei biruinței. Să produci mult, să produci bine și cât mai ieftin, iată programul care va putea fi infăptuit in mai mică sau in mai mare măsură, dar care trebue să mâne pe conducătorii popoarelor, pe căpeteniile intreprinderilor și pe lucrători. Aceasta, in ciuda limitărilor necesare, putem proclama autoindestularea noastră alimentară; este vorba numai a o spori și popoarele din Bazinul dunărean pot contribui in mare măsură la această sporire. In domeniul industrial potențialul nostru este atât de ridicat in cât producția depășește consumul, mai cu seamă pe tărâmul strict militar. Directivele autarhice devenite mistica revoluției Axei, urmate dârz, și cu statornicie și metodă infăptuite, ne ingăduesc să privim viitorul cu mare seninătate chiar și in sectorul anumitor materii prime de care Europa duce lipsă.

Este deci evident că, chiar și fără aportul uriașelor bogății ale Rusiei exploatate cu totul altfel de inteligența și de tehnica țărilor de mare civilizație, cum sunt ale noastre, Axa și aliații săi sunt de neinvins pe tărâm economic. Vremea, acest lucru este pozitiv și sigur, lucrează și va lucra pentru noi.

Pe tărâm militar orice indoială apare grotescă și orice rezervă, ca o nebunie. Bogăția mijloacelor moderne, aș spune mai degrabă exuberanța acestora, și mai ales spiritul care insuflețește pe soldații noștri pe toate fronturile, ne scutesc de a mai face vreo apreciere, care de altfel ar fi totdeauna inferioară realității.

In toate vremurile vom avea pâine, plumb și credință.

Siguranța matematică a biruinții ne dă dreptul și ne impune datoria de a fixa marile probleme ale păcii. Din această pricină noi am inceput să lucrăm pentru noua orânduire, pe care marile noastre Căpetenii au arătat-o limpede Europ. și lumii intregi.

Dejunul dela Cercul Militar

D. Ion C. Marinescu, ministrul economiei naționale, a oferit eri un dejun in saloanele Cercului Militar in onoarea d-lui ministru italian al schimburilor și valutelor Raffaello Ricardi, la care au participat: d. prof. Mihai A. Antonescu, președintele Consiliului de miniștri, precum și următoarele personalități: d. Raffaello Riccardi ministrul italian al schimburilor și valutelor, d. și d-na Renato Bova Scoppa ministrul Italiei la București cu intreg personalul Legației, d. ministru dr. Hermann Neubacher, d. și d-na Gerhard Stelzer, Consilier de Legație cu personalul superior al Legației Germane, d. și d-na Ioan C. Marinescu, ministrul economiei naționale, d. și d-na G-ral N. Stoenescu, ministrul finanțelor, d. și d-na G-ral I. Sichitiu, ministrul agriculturii și domeniilor, d. și d-na G-ral D. Popescu, ministrul afacerilor interne, d. și d-na dr. Tomescu ministrul sănătății, d. G-ral Radu Rosetti, ministrul culturii naționale, d. și d-na G-ral Iacobici, șeful Marelui Stat Major, d. Al. Ottulescu guvernatorul Băncii Naționale, d. și d-na Mircea Vulcănescu subsecretar de Stat la Finanțe, d. D. D. Negel, subsecretar de Stat la aprovizionare d. și d-na dr. C. Dănulescu subsecretar de Stat al muncii, d. G-ral E. Zwiedeneck, subsecretar de Stat al românizării, d. și d-na G-ral Gh. Jienescu, subsecretar de Stat al aerului, d. și d-na Aurelian Pană, subsecretar de Stat la agricultură, d. prof. Ion Sandu, subsecretar de Stat la culte. Secretarii generali ai tuturor Departamentelor d. G-ral Rodrig Modreanu, Primarul general al Capitalei, d. G-ral Niculescu, Comandantul militar al Capitalei, d. G-ral Gheorghe Radu, prefectul Poliției Capitalei, Directorii Generali ai Instituțiilor noastre economice și ale importantelor societăți industriale, d. prof. Em. Antonescu, d. și d-na I. N. Fințescu, decanul Facultății de Drept, d. ministru I. Cristu d. ministru Dadianu, d. ministru I. Lecca, d. și d-na Nasta guvernatorul Creditului Agricol Ipotecar, d. și d-na prof. Onicescu, d. și d-na Pamfil Seicaru, d. dr. Ile Rădulescu prof. Bruno Manzoni d. St. Chendi director de Cabinet la economia națională, etc.

Cuvântarea d-lui ministru Ion C. Marinescu

Primul a luat cuvântul d. Ioan C. Marinescu, ministrul economiei naționale, care a ținut in limba italiană următoarea cuvântare pe care o redăm in românește:

„Sunt fericit ca să exprim salutul meu cordial Excelenței Voastre, in numele Economiei Naționale și al reprezentanților muncii românești strânși la această masă.

Sunt in acelaș timp onorat să exprim salutul meu plin de admirație Italiei fasciste și Ducelui Mussolini.

Poporul român a urmărit cu mare simpatie ascendența mișcării fasciste, pentrucă noi, Românii, avem in sufletul nostru ca și italienii, adânc implântat ideea națională, ideea de onoare și de justiție națională.

Aceste nobile virtuți și-au găsit la noi cea mai strălucită expresiune in Conducătorul nostru: Mareșalul Antonescu, care reunind toate energiile, a chemat și este urmat de poporul român intreg la luptă neinvinsă, alături de marii noștri aliați, pentru realizarea idealului și dreptății pentru România.

Acest salut al meu are privilegiul de a fi adresat prin Excelența Voastră, unul dintre cei mai demni reprezentanți ai Fascismului și al culturii italiene.

Intr'adevăr, in Fascii ca organizator și luptător, in Armată ca ofițer, comandant și ministru al aerului și in fine in viața economică a Italiei de care vă preocupați, ați lăsat peste tot semnele puternicei dvs. personalități.

Deaceea și Universitatea din București s'a onorat decernându-vă, astăzi, diploma de doctor „Honoris Causa".

Excelență, problemele economice de astăzi sunt numeroase. Lipsurile și greutățile inerente războiului ating greu chiar țările nebeligerante.

Popoarele noastre găsesc însă in patriotismul lor disciplina de a face un efort de muncă și de a realiza printr'o largă ințelegere o solidaritate completă cu bravii noștri soldați.

Pe jertfele tuturor se reazemă victoria finală și organizarea lumei noui europene, care, sunt sigur, va fi mai bună și mai dreaptă și pentru noi Românii.

Vizita Excelenței Voastre ne dă o ocazie bine venită pentru examinarea și rezolvarea problemelor economice care interesează Italia și România.

Cu aceste sentimente, ridic paharul meu pentru Majestatea Sa Regele-Impărat, pentru gloria Italiei Fasciste și a Ducelui Mussolini și pentru sănătatea și fericirea Excelenței Voastre.

Răspunsul d-lui ministru Riccardi

A răspuns Domnul Ministru Raffaello Riccardi, care a spus următoarele:

„Mulțumesc călduros d-lui ministru Marinescu pentru cuvintele binevoitoare pe care mi le-a adresat in numele Economiei Naționale și reprezentanților muncii românești. Ii mulțumesc și pentru salutul pe care l-a adresat Italiei Fasciste și Ducelui.

Profit de acest prilej pentru a exprima Conducătorului, președintelui Consiliului de miniștri, guvernului și poporului român cele mai vii și mai sincere mulțumiri pentru calda primire pe care mi-a făcut-o și care trebue să mărturisesc, m'a mișcat adânc.

Revin in România la o depărtare de doi ani. Am putut, in ciuda scurtei șederi printre dvs., să-mi dau seama numai decât de marile progrese pe care România le-a infăptuit intr'un răstimp atât de scurt: progrese in toate ramurile vieței naționale, datorită voinței, credinței, genialității și energiei unei mari Căpetenii care conduce cu mână hotărâtă forțele vii ale nației spre un destin sigur.

Dar ceeace m'a izbit mai cu seamă este noua atmosferă spirituală pe care am găsit-o in România: poporul a ințeles necesitatea de neinlăturat a războiului, nevoia de a fi prezent in acest mare ceas al istoriei lumii, in care se hotărăsc destinele națiilor; Armata minunat condusă de Căpetenia dvs., luptând alături de biruitoarele trupe aliate, s'a acoperit de slavă.

Prinosul poporului italian, aliat și prieten, se îndreaptă către morții dvs., către tineretul român care s'a jertfit pentru cauza comună.

Excelență, țelul călătoriei mele este de a face ca legăturile dintre cele două țări ale noastre să se strângă pe tărâm economic, tot mai mult. Solidaritatea din domeniul spiritual, frățietatea de arme, comunitatea de jertfă, ar rămâne sterpe dacă noi n'am stabili și o strânsă identitate de interese pe tărâmul economiei. Și in acest domeniu, ca și in cel politic și militar, acțiunea noastră pășește alături cu marea noastră aliată Germania.

Sigur fiind că vizita mea va avea roade trainice și concrete in legăturile de prietenie ale celor două popoare amice, legate prin aceeași obârșie și prin râvne comune, închin paharul meu in sănătatea Majestății Sale Regelui Mihai I, a Majestății Sale Reginei Mame, a Conducătorului Statului, pentru prosperitatea guvernului și propășirea nației române".

APEL

D-na Lidia Nicolaev roagă pe toți acei cari s'au intors de dincolo de Nistru și Bug să binevoiască a-i comunica orice informațiuni despre soarta fiului său Andrei Nicolaev, student an. III, Facultatea de științe agricole din Chișinău, pe adresa: str. M. Cogălniceanu No. 42, Chișinău

Mare mişcare în magistratura din Basarabia

(Continuare din No. nostru de eri)

Continuăm să publicăm azi listele cu incadrări in funcțiunile de prim-președinți, președinți, prim-procurori și judecători din Basarabia

Judecătoriile din Circ. Trib. Lăpușna

Judecătoria Călărași, Mixtă

Judc. Petre Cassert, actual judc la aceeași judec.; aj. de judc. Gavril D. Dângă, actual aj. de judc. la aceeași judecătorie.

Judec. Chișinău, Urbană

Judc. Leonid Navrot, actual judc. la judec. Chișinău; I. urbană; judc C-tin Bacaianu, actual judc. la judec. Chișinău mixtă; judc. Timotei Silistrari, actual judc. la trib. Lăpușna; jud. Gh. N. Olșevschi, actual proc. la trib. Lăpușna; aj. de judec. Boris T. Scudtulescu, actual aj. de judc. la aceiași judec.

Judec. Chișinău, Rurală

Judc. Teodor Margine, actual judc judc. la judec. Tighina, mixtă; aj. de judc. I. N. Gavrilescu, actual aj. de judc. la judec. Vama, jud. Câmpulung.

Judec. Hâncești, Rurală

Aj. de judc. C-tin St. Ciobanu, actual aj. de judc. la judec. Nisporeni, acelaș județ; aj. de judc. Demostene I. Gheorghiță, actual aj. de judc. la judc. Stănișești, jud. Tecuci.

Judec. Nisporeni, Rurală

Aj. de judc. Gh. I. Cazan, actual aj. de judc. la judec. Căinari, jud. Tighina.

Judec. Ialoveni, Rurală

Judc. I. N. Stadnițchi, actual judc. la judec. Băcovăț, jud. Lăpușna; aj. de judec. Gh. P. Dimianu, aj. de judc. la judec. Seuleni-Târg, jud. Iași.

TRIBUNALUL ORHEI

Președ. C-tin A. Mateescu, actual președ. la acelaș trib.; judc. C-tin Georgescu, actual judc. la judec. Lăpușna, jud. Lăpușna; jud. Al. I. Predeeanu, actual judc. la acelaș trib.; judc. Ștefan St. Știrbulescu, actual judc. la judec. Băsești, jud. Dâmbovița; judc. Gh. P. Nedelschi, actual judc. la judec. Criuleni, jud. Orhei; supl. I. Gr. Grigorescu, actual supl. la acelaș trib.

Parchetul

Proc.-șef Oct. Mitric, actual judc. la acelaș trib.

JUDECĂTORIILE DIN CIRC. TRIB. ORHEI

Judec. Chiperceni, Rurală

Judc. Benedict Roșca, actual judc cu gr. de președ. de tribunal la judecătoria Cineșeuți, jud. Orhei; aj. de judc. C-tin I. Popa, actual aj. de judecător la judec. Chineșeuți, județul Orhei.

Judecătoria Orhei, Mixtă

Judc. Gh. M. Pârlea, actual judc. la judec. Pungești, jud. Vaslui; aj. de judec. I. N. Bărbulescu, actual substitut la trib. Orhei.

Judecătoria Rezina, Mixtă

Aj. de judc. D-tru St. Niculescu, actual aj. de judc. la aceiași judec.

Judec. Telenești, Rurală

Judc. Gh. A. Dângă, actual judc. la judec. Orhei, mixtă; aj. de judecător D-tru Bârlădeanu, actual aj. de judc. la judec. Criuleni, jud. Orhei.

TRIBUNALUL SOROCA

Președ. Mih. V. Popovici, actual președ. la trib. Bălți; judc. D-tru V. Roșca, actual proc. la trib. Hotin; Ion Lupulescu, actual judc. la judec. Telenești, jud. Orhei; judc. Liviu M. Ranga, actual judc. la judec. Soroca mixtă; Ion T. Poliș, actual judc. dela f. judc. Ocland, jud. Odorhei; supl. Al. T. Moisescu, actual spl. la acelaș tribunal.

Parchetul

Proc.-șef Mircea Stroe, actual judc. la acelaș trib.; proc. Nic. F. Mișea, actual judc. la judecătoria Florești jud. Soroca.

JUDECĂTORIILE DIN CIRC. TRIB. SOROCA

Judecătoria Drochia, Rurală

Judc. I. Stoianov, actual judc. cu gr. de președ. de trib. la judec. Cotiugeni, jud. Soroca; aj. de judecător D-tru Driga, actual aj. de judc. la judecătoria Orhei, mixtă.

Judec. Florești, Rurală

Jud. Juvenal T. Mardari, actual judc. la judec. Sgurița, jud. Soroca; aj. de judc Iov I. Melnic, actual aj. de judc. la aceiași judecătorie.

Judecătoria Lipnic, Rurală

Aj. de judc. Modet I. Longhinescu, actual aj. de judc. la judec. Baimaclia din jud. Cahul.

Judecătoria Soroca, Mixtă

Judc. Nic. N. Homițchi, actual judecător la trib. Soroca; aj. de judc. D-tru St. Zamfir, actual aj. de judc la aceeaș judecătorie.

TRIBUNALUL TIGHINA

Președ. Tr. Vlădescu, actual preș. dela sf. trib. Cluj; jud. P. V. Antonovschi, actual judecător la trib. Lăpușna; judc. Gh. I. Ciugureanu, actual judc. la acelaș trib.; judc. Gh. F. Stoian, actual judc. la trib. Ismail; judc. de instr. Virg. M. Ivaniuc-Ionescu, actual judc. la trib. Baia; supl. Vas. D. Dan, actual supl. la acelaș trib.

Parchetul

Proc.-șef Al. P. Vurucias, actual pr. la acelaș trib.

JUDECĂTORIILE DIN CIRC. TRIB. TIGHINA

Judec. Căușanii-Noui, Rurală

Aj. de judc. Pavel Cr. Duță, actual aj. de judc. la aceeași judec.

Judecătoria Cimișlia, Rurală

Ajutor de judc. Niță I. Toma, actual ajutor de judc. la aceeași judec.

Judecătoria Comrat, Mixtă

Judecător Vasile M. Perciun, actual judc. la trib. Tighina; ajutor de judc. Leonid Burdilă, actual ajutor de judecător la judec. Reni, județul Ismail.

Judecătoria Taraclia, Rurală

Ajutor de judc. Ilie I. Ionescu, actual ajutor de judc. la judc. Darabani, jud. Dorohoi.

Judecătoria Tighina, Mixtă

Judecător Zaharia Coriri, actual judc. la judec. Chișinău II urbană; aj. de judc. Savin N. Furnică, actual aj. de judc. la judec. Tighina mixtă.

Judecătoria Briceni, Rurală

Judc. Anton Mihăiță, actual judc. la judecătoria Bălți urbană; aj. de judc. Alexei I. Antochi, act. ajutor de judec. la aceeași judecătorie.

Judecătoria Chelmeneți, Rurală

Aj. de judc. Stancu I. Mincă, act. ajutor de judec. la judec. Clișcăuți, județul Hotin.

Judecătoria Hotin, Mixtă

Judc. Ovidiu Miulescu, act. judec. la aceeași judec.; aj. de judec. Constantin N. Pietraru, act. aj. de judec. al judec. Stâlpeni, județul Muscel.

Judecătoria Lipcani, Rurală

Judc. Constantin Popovici, actual judc. la aceeași judec.; aj. de judecător Alexie Homutov, act. aj. de judec. la judec. Târgu-Edineț, județul Hotin.

Judecătoria Secureni, Rurală

Aj. de judc. Ion Ioanițescu, actual aj. de judc. la aceeași judecătorie.

Judecătoria Sulița, Mixtă

Judc. Pavel S. Grimalschi, actual judc. la aceeași judec.; aj. de judec. Gh. P. Alexa, actual judc. la aceeași judecătorie.

Adâncirea legăturilor dintre România şi Italia

(Urmare din pagina I-a)

Premizele ideale și de rasă vor înlesni, sunt convins, cele mai vaste, profunde și durabile raporturi de natură economică ce-mi propun să determin in interesul ambelor noastre Țări și tot in cadrul intereselor superioare și supreme continentale.

Această călătorie a mea are ca țel sporirea legăturilor economice dintre cele două Țări ale noastre: sunt sigur că ea va fi încununată cu roade bune, spre folosul amândorora, pentrucă unul este imboldul ce ne mână și una ținta spre care ne îndreptăm.

Victoria finală, acela care va elimina definitiv continentul nostru de ori și ce influență perturbantă și care va prezerva in viitor Europa continentală de servitutea politică și economică, căreia a trebuit să se supună, va premia sforțarea intr'adevăr titanică a Puterilor Axei și a Aliaților săi, cari au ales in mod liber, imediat și curagios drumul care conduce la victorie și la atât de însemnata solidaritate europeană.

PRELUNGIREA TERMENULUI PENTRU SUBSCRIERILE MINIMALE LA IMPRUMUTUL REINTREGIRII

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința generală că se prelungește termenul pentru subscrierile minimale la Imprumutul Reintregirii până la 1 Decembrie a. c., având in vedere că suntem încă in perioada de strângere a recoltelor și a veniturilor din inchirierea imobilelor.

Arestarea unui individ care s'a strecurat în ghetto-ul evreesc din Chișinău

Organele comandamentului militar insărcinat cu supravegherea ghetto-ului local, au observat acum câteva zile că un individ necunoscut căuta să se strecoare inlăuntrul ghetto-ului prin una din porți.

Fiind urmărit și arestat chiar in incinta ghetto-ului, s'a stabilit că individul se numește Diomid Dambruz, fost funcționar fiscal in localitate.

La percheziția făcută, s'a găsit asupra numitului o cantitate de 250 gr. aur, diverse bijuterii, precum și suma de 92.000 lei.

După cum declară arestatul, el a cumpărat aurul dela evreii ce urmau să fie deportați in ghetto-urile dela Bug, plătindu-l cu suma de 165.000 lei in scopul de a-l specula.

Individul Dambruz a fost inaintat parchetului in stare de arest și deferit justiției.

PIERDERI DE ACTE

Pierdut actul de proprietate pentru un cal, emis pe numele Elena Ababii din Chișinău, fundătura Petru Rareș, No. 11.

Il declar nul și fără valoare in mâinile oricui s'ar găsi.

*

Pierdut actul de proprietate pentru un cal, emis de serviciul veterinar Chișinău pe numele: Pascal Dumitru din Chișinău, suburbia Poșta Veche, str. 2, casa No. 25.

Il declar nul și fără valoare in mâinile oricui s'ar afla. Aducătorului, recompensă.

*

Pierdut actul de proprietate pentru un cal, emis de serviciul veterinar din Chișinău pe numele: Pascal Melania, din Chișinău, suburbia Poșta Veche str. 7, casa No. 25.

Il declar nul și fără valoare in mâinile oricui s'ar găsi.

Aducătorului, recompensă.

*

Pierdut actul de proprietate pentru un cal, emis de serviciul veterinar Chișinău pe numele d-lui Danilă Nichifor din Chișinău, Bariera Sculeni, casa No. 132.

Il declar nul și fără valoare in mâinile oricui s'ar afla.

*

Pierdut actul de proprietate pentru una vacă cu vițel, eliberat pe numele: Mocrac Vladimir din Chișinău, str. Muncești, 52.

Il declar nul și fără valoare in mâinile oricui s'ar găsi.

INFORMAȚIUNI

● In ziua de 31 Octombrie a. c. D. Mihai Antonescu a primit in audiență pe d. Ministru Eduard Hj. Palin, ministrul Finlandei in România.

Toți tinerii din raza Circ. I. Poliție dela Contig. 1941 și până la Contig. 1946 se vor prezenta de urgență la sediul Comisariatului Circ. I. Poliție, pentru a se inscri pe tabelele de recensământ.

Vor aduce cu ei și actul de naștere.

Cine nu se va prezinta va fi dat ca nesupus și va fi sancționat conform legii.

MINISTRUL EDUCAȚIEI naționale a trimis directoratului invățământului din Basarabia o serie de instrucțiuni in legătură cu examenele de diferențe dela seminar la liceu cu mențiunea că aceste examene se aprobă numai de minister in baza avizului direcțiunii seminarului respectiv.

VIAŢA BASARABIEI

Norme pentru acordarea indemnizaţiilor de chirie funcţionarilor transferaţi in Basarabia

Ministerul Finantelor a comunicat directoratului Culturii Nationale că indemnizatiile cuvenite functionarilor transferati în interesul serviciului, urmează să se calculeze în raport cu cota de chirie de „căsătorit, cu copii" sau de „căsătorit", după cum urmează:

In cazul când ambii soti sunt transferati, indemnizatiile se acordă ambilor, după cota de chirie pentru „necăsătoriti", fiecăruia câte 50%. Când functionarii respectivi au şi copii, sotul va primi indemnizatia de „căsătorit, cu copii", adică 100%, iar sotia va primi indemnizatiile de „căsătorit", adică 50%, inclusiv indemnizatia de chirie.

Când este transferat numai unul din soti, indemnizatiile se acordă numai celui transferat, sot sau sotie conform prevederilor art. 105, al. 1 din Codul functionarilor publici, calculându-se indemnizatia de 75% din salar, plus indemnizatia de chirie dacă nu au copii şi 100%, când au copii.

Săteni condamnaţi pentru ofense aduse naţiunii, steagului naţional şi pentru tâlhărie

Curtea Martială din Chişinău a judecat astăzi procesul lui Dobcenco Ion din com. Frecăţei jud. Ismail acuzat de a fi adus ofense naţiunii, ofense simbolului naţional şi pentru tâlhărie.

Numitul a fost condamnat la 1 an închisoare, 10 lei amendă, 1 an interdicţie corecţională, 1000 lei cheltueli de judecată.

Aceeaşi Curte a mai condamnat pe Ştefan Caneloglu, Petre Radioglu, Dumitru Capsus şi Ion Sârbu, toţi din com. Baimaclia jud. Tighina, la câte 6 luni închisoare, 2000 lei amendă, 1 an interdicţie şi 1000 lei cheltueli de judecată pentru culpa de a fi uneltit împotriva ordinei sociale în stat şi pentru ofense aduse naţiunii.

Deasemenea au mai fost condamnaţi Gheorghe Cociaş şi Dumitru Grimuţ din com. Bogdănaşa Veche jud. Tighina, primul la 1 an închisoare şi 5000 lei cheltueli de judecată, pentru ofense aduse naţiunii şi secundul la 6 luni închisoare, 2000 lei amendă şi 1 an interdicţie, pentru uneltiri contra ordinei sociale.

Situaţia agricolă a jud. Lăpuşna

După datele prefecturei jud. Lăpuşna, în acest judeţ se află următoarele suprafeţe însămânţate: Grâu de toamnă, 25.000 Ha.; secară, 10.000 Ha.; orz, 300 Ha.; rapiţă, 50 Ha.

Conform planului stabilit pentru cultura pe an 1941-1942, urma să fie însămânţate suprafeţele de mai jos:

Grâu de toamnă, 60.000 Ha.; secară, 15.000 Ha.; orz, 1800 Ha.; rapiţă, 340 hectare.

Recolta pe anul curent se prezintă astfel: A fost însămânţată în jud. Lăpuşna o suprafaţă de 54.000 Ha. grâu de toamnă, cu recolta medie de 800 kgr. la hectar; 4200 Ha. grâu de primăvară, cu o recoltă medie de 700 kgr. la hectar; 12.000 Ha. secară cu o recoltă medie de 1400 kgr. la hectar; 2000 Ha. orz de toamnă, cu o recoltă medie de 300 kgr. la hectar; 4500 Ha. orz de primăvară; 800 kgr. la Ha.; 3144 Ha. ovăz cu 700 kgr. la Ha.; 340 Ha. rapiţă cu 600 kgr. la Ha.; 11.400 Ha. porumb cu 800 kgr. la Ha.; 2828 Ha. cartofi cu 3000 kgr. la Ha.; 1900 Ha. fasole, cu 3-400 kgr. la Ha. şi 7.300 Ha. floarea soarelui, cu o recoltă medie de 600 kgr. la hectar.

Situaţia terenurilor agricole ale judeţului Lăpuşna, se prezintă astfel:

Terenuri arabile, 248.000 Ha.; păşuni 38.000 Ha.; fâneţe, 5.600 Ha vii, 27.600 Ha.; livezi, 5.500 Ha.; păduri, 73.209 hectare.

CONSTITUIREA COMISIUNILOR PENTRU INVENTARIEREA AVERILOR ŞCOLILOR PRIMARE DIN BASARABIA

D. Irodion Iacob, inspector general al învăţământului primar din Basarabia, a dispus constituirea unor comisiuni pe lângă fiecare şcoală primară în vederea inventarierii averii mobile şi imobile a fiecărei şcoli. Comisiunea va fi compusă din preşedintele comitetului şcolar, din directorul şcolii respective şi un învăţător dela aceiaşi şcoală. Acolo unde n'au luat încă fiinţă comitetele şcolare, comisiunea va fi alcătuită dintr'un delegat al primăriei, din directorul şcolii primare respective şi dintr'un învăţător. Comisiunea va înregistra atât averea imobilă cât şi pe cea mobilă, evaluând fiecare obiect fie pe bază de acte, fie după aprecierea personală. Întreaga avere va fi trecută în registrul de inventar al şcolii.

In jurul fixării chiriilor la imobilele evreeşti din Chişinău

In prezent conducerea primăriei locale se ocupă de problema fixării chiriilor la imobilele evreeşti date spre folosinţă populaţiei oraşului. In legătură cu aceasta, mai mulţi cetăţeni ne roagă să supunem cunoştinţei comisiunii respective ca la fixarea chiriei pentru imobilele evreeşti ocupate de salariaţii Statului să se fixeze exact, drept chirie, cota de chirie ce li se plăteşte prin statele de plată a salariilor.

Ar fi o măsură dreaptă şi logică.

Deasemenei se reaminteşte că în comunicatul dat de către Consiliul de Miniştri la 20.VIII a. c., s'a precizat că exproprierea bunurilor evreeşti a fost făcută dintr'un înalt scop naţional şi social şi deci imobilele nu pot fi considerate ca simple valori, supuse închirierii sau cumpărării celui mai bogat.

Potrivit comunicatului arătat mai sus imobilele evreeşti trebue să fie folosite în primul rând de autorităţi apoi de ofiţeri, funcţionari publici, bineînţeles cu precădere pentru cei cari au luptat pe front şi în fine de meseriaşii de elită.

Se constată însă cu regret că multe clădiri bune depe străzile principale ale oraşului sunt ocupate de bodegi, frizerii, băcănii şi chiar cismării, patronii cărora ar oferi ori cât de multă chirie sau chiar cumpărându-le pentrucă au tot interesul să fie la centru.

M. I. C.

„BASARABIA SUB OCUPAŢIA SOVIETICA"

Comunicarea d-lui prof. univ. Ştefan Ciobanu in şedinţa publică a Academiei Române din ziua de 31 Oct. 1941

Vineri, 31 Octombrie 1941, orele 3 p. m. d. profesor Ştefan Ciobanu, membru al Academiei Române, a făcut o comunicare despre „Basarabia sub stăpânire sovietică".

Sala de şedinţă a celui mai înalt for de cultură al neamului a fost arhiplină, dată fiind actualitatea subiectului distinsului academician. In afară de membrii Academiei Române, s'au putut remarca o mulţime de intelectuali refugiaţi anul trecut din Basarabia şi stabiliţi actualmente în Bucureşti.

D. prof. Ştefan Ciobanu a spus următoarele:

„Comunicarea, pe care voiu face-o astăz', iese din sferele înalte ale ştiinţei deoarece se va mărgini la câteva aspecte ale suferinţei poporului basarabean din anul 1940, conturate din observaţii personale şi care abia vor constitui o imagine searbădă a adevăratei tragedii basarabene.

Incă dela Dimitrie Cantemir, sub conducerea lui Petru cel Mare, ruşii au încălcat pământul Moldovei, jefuind, omorînd şi terorizând populaţia. De două sute de ani poporul acesta rusesc nu ne mai lasă în pace, nici pe noi, nici pe vecinii noştri nici pe cele 100 de naţiuni, pe care le-au îngenunchiat şi de care şi-au bătut joc.

Sensul cuceririlor războinice din toate veacurile constă în răspândirea culturii umane şi'n aducerea civilizaţiei pe pământuri sterpe aşa cum au fost şi cuceririle lui Alexandru Macedon.

Sensul cuceririlor ruseşti constă în nimicirea oricăror bunuri culturale ale unui popor. Intreaga istorie a poporului rus nu este altceva decât o luptă înverşunată contra culturii din apus, contra tuturor incursiunilor culturale ale Bizanţului. Orice încercare apuseană de a introduce cultura în pământul rusesc întâmpină o rezistenţă grozavă. Cei dintâi medici apuseni veniţi în Rusia sunt omorîţi. Medicul Leon a fost împuşcat, medicul Anton a fost înjunghiat, iar umanistul Maxim Grecu a murit în Siberia. Reformele lui Petru cel Mare au fost înecate în sânge. Introducerea vaccinului pe timpul Ecaterinei II a provocat o rezistenţă formidabilă din partea poporului.

Cultura rusească a fost creiată de o mică pătură superioară şi era străină de massele poporului. Poporul rus a fost în opoziţie cu cultura sa, care a fost nimicită de el însuşi, prin revoluţionarii ignoranţi.

Simţul de distrugere al poporului rus

Simţul de distrugere al ruşilor s'a manifestat mai ales în legăturile cu popoarele subjugate, georgienii, finlandezii, polonezii, ucrainienii, etc. Cultura lor era persecutată. Politica rusească a fost tot o politică de distrugere. Năvălirea Ruşilor sub Petru cel Mare e însoţită de jafuri şi omoruri, pe care cronicarii le califică adevărate cutremure. Ion Neculce îi numeşte pe ruşi „norod greu şi foarte necredincios".

Feldmareşalul Münich scrie în 1639 despre ruşi, că au robit mulţi oameni din Hotin, pe care îi vindeau fără nici o milă, mai rău ca tătarii. Aceiaşi aversiune se poate observa şi la alţi cronicari ai timpului.

Faţă de ţara românească atitudinea Rusiei a fost şi mai crudă. Şcolile erau închise, mânăstirile jefuite, posturile de conducere ocupate de străini în dauna neamului românesc. In Basarabia s'a deslănţuit o vastă operă de deportare în Siberia. Scopul acestei deportări era desfiinţarea populaţiei româneşti şi scoaterea elementelor româneşti din administraţia statului.

Ceiace au făcut ruşii în cursul anului 1940-941 constitue o mare tragedie pentru populaţia basarabeană. Cei ce au vizitat Chişinăul au rămas încremeniţi de pustiirile ce s'au făcut acolo la fiecare pas. Pretutindeni numai durere, care distruge sufletul.

Nu se cunoaşte încă cvantumul populaţiei basarabene deportate. Situaţia este încă departe de a fi clară. Nu se ştie câţi au fost omorâţi, internaţi în subsolurile puşcăriilor unde au murit. Nici o opinie încă nu este bine informată.

Din această cauză, persistă în unele cercuri ideia că populaţia basarabeană e indiferentă faţă de stăpânirea românească, susţinându-se că ea a avut o atitudine protivnică în timpul retragerii trupelor române din Basarabia.

Se face în cazul acesta o confuzie între populaţia românească din Basarabia şi cea minoritară. Intr'o lucrare a unui distins militar din Marele Stat Major se constată, că agitatorii contra armatei române erau evreii, găgăuţii, bulgarii şi ucrainienii.

Populaţia Basarabiei româneşti a fost adânc consternată de pierderea provinciei răsăritene, dovada o formează ciocnirile ce au avut loc chiar în primele zile ale ocupaţiei bolşevice între evrei şi ţăranii antisemiţi.

Dacă exodul populaţiei româneşti în ţara liberă a fost mic, aceasta se datoreşte legăturii indestructibile între ţăranul basarabean şi pământul său şi prin faptul, că nici nu li s'a permis.

Mi-amintesc de epizodul povestit de prefectul Lăpuşnei din acea vreme, care oprindu-se în satul Teuşani a găsit populaţia în fierbere, care aducându-i apă şi pâine, îl întreba dece trebue să fie despărţiţi.

Ca răspuns la întrebare întreaga populaţie a isbucnit în plâns.

Alt epizod este cel trăit de refugiaţii germani din Basarabia, care călătorind într'un convoi de 600 căruţe, au întâlnit prin dreptul satului Tepliţa din Cetatea Albă, o ceată de 1000 de câini, care lihniţi de foame îşi manifestau bucuria împrejma căruţelor.

Au urmărit căruţele câţiva kilometri, apoi s'au reîntors să moară de foame în gospodăriile părăsite.

Intre scena cu câinii şi ţăranii basarabeni nu se poate face oare o asemănare?

Persecuţia păturii ţărăneşti

Pătura ţărănească a fost persecutată. Elementul ormânesc sănătos din Basarabia n'a participat la viaţa socială-sovietică. Şi aici avem datoria să mărturisim un adevăr, că nu tot aşa s'a întâmplat cu intelectualii din care o mică parte din spirit de oportunitate s'a manifestat pentru soviete. Deasemenea, membri ai corpului didactic, care activaseră în Straja Ţării, au făcut propagandă stalinistă. Au mai fost câţiva preoţi, care s'au lepădat de Hristos. Conducătorii unei reviste, care a înghiţit o mulţime de fonduri dela stat, au desfăşurat o activitate antiromânească.

Dar nu aceasta este Basarabia. Nici cei câţiva intelectuali din Vechiul Regat, care au defilat cu pumnul ridicat în faţa statuiei lui Stalin, nu formează Basarabia. Scrisoarea de protest contra „boerilor" români a muncitorilor uzinei electrice din Chişinău conţine numai o singură semnătură românească, din 42 câte le conţine.

Massa mare a moldovenilor n'a luat parte la conducerea treburilor publice. Din cei 266 de membri ai Sovietului Suprem, numai 18 la sută poartă nume româneşti. Toţi conducătorii ruşi erau oameni de altă naţionalitate, în cele mai multe cazuri golani.

Pentru întreaga Basarabie ocupaţia rusească era o nenorocire, pentru românii basarabeni un adevărat cataclism.

Scopul ultim al bolşevicilor a fost nimicirea completă a basarabenilor. Aproape toţi ţăranii „culacii" din satele moldoveneşti au fost deportaţi, iar „culacii" din satele bulgăreşti au rămas. Colonelii Gurschi, Popa, maiorul Tcacenco, care au servit în armata română au fost ucişi, iar foştii ofiţeri din armata albă se plimbă şi acum pe străzile Chişinăului.

Foştii deputaţi din Sfatul Ţării au fost arestaţi, deportaţi şi ucişi, ceeace a constituit un act de răzbunare din partea Sovietelor.

Institutul de cercetări ştiinţifice al Moldovei sovietice scrie despre activitatea acestor sfatulişti, că n'au fost decât o bandă de agenţi ai boierilor români. **Dacă astfel se exprima un institut ştiinţific, cum mai înjura presa.**

Acei 18 foşti deputaţi au fost arestaţi în închisoarea Chişinăului, cercetaţi într'un mod sălbatic, duşi la Tiraspol şi aduşi din nou la Chişinău, apoi ucişi sau deportaţi.

In fruntea lor stă numele lui Emanoil Catteli şi a preotului Al. Baltaga, care nu se mai află în viaţă.

Presa română a vorbit mult despre cele 100 de cadavre, descoperite în subsolurile Consulatului Italian din Chişinău, dintre care două erau ale marelui naţionalist basarabean Vasile Ţanţu. Toţi moldovenii, care au făcut parte din administraţia Basarabiei, au fost deportaţi şi ucişi.

Odată cu ei au fost deportaţi şi mii de gospodari dela ţară. Toţi care erau declaraţi „culaci" au fost trimişi să execute muncă de folos obştesc în fundurile Ucrainei. Două sute de mii de aceştia au fost deportaţi tocmai în regiunea Doneţului.

Teroarea morală

Cimitirul dela Consulatul Italian din Chişinău este numai un fragment din tragedia basarabeană.

La Ismail s'a descoperit o groapă cu 38 cadavre creştine, în cimitirul evreesc.

In comuna Rezeni-Lăpuşna 8 gospodari, care erau socotiţi ca deportaţi, au fost găsiţi într'o groapă comună, asasinaţi.

Ruşii nu dădeau aprobare românilor să se repatrieze, ci minoritarilor. Din 600 de basarabeni, câţi voiau să-i trimită în locul comuniştilor dela noi, numai 20—30 aveau nume româneşti.

In ziua de 13 Iunie 1914 au fost deportate 15.000 familii, din care 7000 numai din Chişinău. Au fost îmbarcate în vagoane de vite, care au fost încuiate pe dinafară şi ca să dea o notă umoristică acestui exod au afişat o placardă, pe care scria „emigranţi de bună voie în fundul Rusiei"!

Nenorociţii se asfixiau, au fost scoase sute de cadavre din vagoane. La Tiraspol au fost omorîţi fostul inspector şcolar Berliba, fostul deputat învăţătorul Arhip, învăţătorul Bălan, profesorul Nica, învăţătorul Gh. Druţ, etc.

Dar calvarul nu s'a oprit aici.

După 22 Iunie 1941 au fost mobilizaţi toţi tinerii până la 35 ani şi au scăpat numai cei ce s'au ascuns. Mobilizaţii au fost trimişi în primele linii, obligându-i să lupte contra fraţilor lor. Aceştia la prima ocazie se predau sau rămâneau prin pădurile Cosmeştilor. Cei prinşi asupra faptului de dezertare au fost împuşcaţi pe loc de comisarii sovietici. Cu ocazia retragerei armatei ruseşti din Basarabia au fost luaţi zeci de mii de moldoveni.

Majoritatea din ei au reuşit să se întoarcă, mulţumită viteazelor noastre armate. La începutul lunei August, am văzut mii de ţărani basarabeni care cereau să treacă Nistrul dincoace, pentru a merge la gospodăriile lor.

Cu acest sistem ruşii sperau, să schimbe înfăţişarea etnografică a Basarabiei. In satele germane au adus ucraineni. Persecuţia s'a extins şi pe linia politică, Republica moldovenească n'a fost în faţa lor decât un sistem de distrugere, de neseriozitate şi blestem pentru noi.

In toată Rusia armata roşie forma un singur partid. N. K. V. D.-ul era organul de siguranţă al acestui partid. Centralismul era mai puternic decât pe vremea ţarismului. Este clar, că minoritarii basarabeni erau protejaţi. Adevărul acesta reese din următoarele cifre:

Fapte de românism basarabean

Din comuna Străşeni au fost deportate 62 familii, din Lozova 1200 tineri, din com. I. G. Duca 41 familii, din Carahasan 9 familii, din Sângera 20 familii, aproape nu a fost sat moldovenesc, ca să nu aibă familii deportate, în vreme ce satul găgăuzesc Djoltai are numai o singură persoană deportată, Culevcea din Cetatea-Albă numai 6 persoane deportate, etc.

In planul de distrugere al ruşilor intra de prima dată sărăcirea populaţiei româneşti prin impozite în bani şi natură. Moldovenii executau mai multe corvezi.

Insuportabil însă era regimul de teroare, întreţinut cu mijloace pe care nu le-a cunoscut încă lumea.

Tortura morală, încordarea nervilor, viaţa fără nici o picătură de linişte, îi făcea pe oameni să înebunească, să se sinucidă. Moldovenii încă nu-şi pot reveni nici astăzi din asemenea depresiune sufletească.

Statul poliţist sovietic întreţinea fişe pentru fiecare persoană, în care i se oglindea tot trecutul şi care erau complectate din 10 în 10 zile, de unde proveneau descinderi în miez de noapte, arestări la domiciliu, cercetări cu mijloace moderne de constrângere, etc. In asemenea atmosferă nimeni nu ştia dacă nu va fi arestat.

In comuna Talmaz-Tighina, după 2 luni dela ocuparea de către trupele române a Basarabiei, auzind bubuitul unor explozii, care aruncau în aer nişte cazemate sovietice pe celălalt mal al Nistrului, s'au înfricoşat, că vin iar bolşevicii şi 900 de suflete au părăsit satul, fugind până la Volintiri, când au fost întorşi din drum. Numai după mai multe ore s'a restabilit liniştea.

Despre sentimentele româneşti din Basarabia sunt fapte foarte elocvente.

Aşa, în ziua de 22 Iunie 1941, 30 de ţărani din Nimoveni-Lăpuşna au rupt tabloul lui Stalin şi l-au bătut crunt pe primar. Ţăranii au reuşit să dispară în pădure. In comuna Talmaz-Tighina un locuitor, care şi-a manifestat bucuria sosirii armatelor române, a fost împuşcat.

Un fapt caracteristic s'a petrecut în com. I. G. Duca, unde un grup de moldoveni şi-au procurat un aparat de radio, pe care-l ţineau în sobă, înţelegându-se între ei prin indicative intime — Mihălău - Regele Mihai, Ion-Mareşalul Ioan Antonescu, Andrei-Adolf Hitler şi Venedict-Mussolini.

Tributul Basarabiei la unitatea neamului nu se poate contesta, nu se poate nimici de acolo, unde istoria l-a pus ca să formeze cununa sufletului basarabean".

Comunicarea d-lui prof. Ştefan Ciobanu a fost viu aplaudată.

Radio-Moldova îşi începe emisiunile

Duminecă 2 Noembrie Radio Moldova din Iaşi începe emisiunile regulate pe lungimea de undă 259 m.

Solemnitatea inaugurării noului post de radio va fi la ora 11.30 d. m. şi va începe prin oficierea unui serviciu religios de un sobor de preoţi în frunte cu I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei.

Vor urma cuvântările I. P. S. Sale Mitropolitului, d-lor prof. Mihai Antonescu, preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri, prof. I. Petrovici, preşedintele Consiliului de ad-ţie al Soc. române de radio-difuziune; av. Vasile Ionescu, director general al aceleeaşi societăţi, precum şi a d-lui C. Ionescu, primarul municipiului Iaşi, după cari va fi emis programul artistic şi muzical publicat la rubrica de radio a ziarului nostru.

Solemnitatea inaugurării va fi retransmisă şi de posturile Radio-România şi Radio Bucureşti.

ROMANIA
TRIB. JUDEŢULUI LĂPUSNA

Publicaţiune

No. 2331 din 1941, Octombrie 21

Noi, Presedintele Tribunalului Lăpusna.

Văzând cererea făcută de Elena Maior Crat cu petitia înreg. sub. Nr. 928/941 şi în baza art. 14 din legea pentru declararea mortii prezumate a celor dispăruti.

Invităm pe toti acei care au cunostintă despre existenta dispărutului Nicola Crat maior pensionar cu ultimul domiciliu în Chisinău strada Inelor No. 17, ridicat de administratia sovietică prin luna Martie 1941 să comunice toate stirile ce au despre dânsul acestui Tribunal, indicând în caz afirmativ locul unde s'ar găsi în prezent.

Presedinte ss. indescifrabil
Grefier, ss. Văleanu.

SOLEMNITATEA INAUGURĂRII COOPERATIVEI DE CONSUM LA CHIŞINĂU

Duminică 26 Octombrie 1941 la ora 12 s'a făcut inaugurarea primei cooperative a funcţionarilor silvici din Basarabia, care îşi are sediul pe str. Regele Carol I No. 56.

Datorită muncii fără preget a întregului aparat funcţionăresc al Direcţiei silvice CAPS şi a subdirectoratului regimului silvic, Chişinăul va avea o cooperativă pur românească, dând posibilitate atât funcţionarilor cât şi populaţiei să-şi procure alimente de bună calitate şi cu preţurile fixe.

După oficierea serviciului Divin a vorbit părintele Mihailovici binecuvântând acţiunea şi mulţumind tuturor celor ce s'au gândit la nevoile locale, după care în numele cooperativei a vorbit d. inspector silvic Teofil Georgian, care arătând importanţa acestei cooperative precum şi cauzele care au determinat la înfiinţarea ei, a adus elogii, celor cari au fundat-o.

D. inspector silvic C. D. Ionescu printr'o amplă şi însufleţită cuvântare a scos în evidenţă rolul naţional-social şi economic al iniţiativei aducând tuturor membrilor cari au înţeles să contribue la fondarea şi prosperarea primei cooperative silvice în Basarabia unde a adăugat vorbitorul: „Energia Românească trebuie să se resimtă în toate domeniile".

A urmat o masă la care au luat parte d-nii ing. inspector silvic C. D. Ionescu, ing. inspector silvic Teofil Georgian, ing. subinspector silvic Lucian Comşa, ing. D. Ionescu, ing. N. Vintilescu, profesor Alexandru Ebervain, ing. L. Vanis, preotul Mihailovici, d-nul Bârsan, d. şi d-na Duca, d. Mocanu, d. Vl. Sostac.

Din partea Institutului Naţional al Cooperaţiei au luat parte d. insp. Al. Vlădulescu, d. inspector Chichici şi d. Rahotchi, precum şi un important număr de membri fondatori.

Ca încheiere, d. inspector C. D. Ionescu, a adus omagii d-lui director al liceului comercial Alexandru Ebervain, deoarece printre membrii fondatori şi de conducere se găsesc foştii elevi pregătiţi de d-sa pentru îmbrăţişarea şi prosperarea comerţului pur românesc şi a insistat asupra rolului hotărâtor care îl are în această acţiune I. N. C. asigurând pe delegaţii prezenţi că aportul adus de această instituţie pentru bunul mers al mişcării cooperatiste va asigura reuşita iniţiativei.

ULTIMA ORA

NORMALIZAREA VIEȚII ECONOMICE IN BUCOVINA

Important consiliu de miniștri prezidat de d. Mareșal Ion Antonescu

Vineri, 31 Octombrie a. c. a avut loc un Consiliu sub președinția domnului Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, la care au participat domnii:

Profesor M. Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri; I. Marinescu, ministrul Economiei naționale; G-ral Eugen Zwiedenek, subsecretar de Stat al românizării; general C. Calotescu, guvernatorul Bucovinei; Al. Otulescu, guvernatorul B.N.R-ului; Horia Vlădescu, secretar general la Subsecretariatul Românizării; profesor N. Fințescu, președintele Consiliului Creditului Național și Industrial; inginer I. Câmpineanu, directorul Economiei naționale, Cernăuți; Eugen Pavelescu, directorul Bunurilor, Cernăuți; Dr. Traian Popovici, primarul municipiului Cernăuți; Ing. M. Lipăneanu, director la Creditul Industrial și Ing. Al. Opran, dela Creditul Industrial.

D. Mareșal Antonescu a fixat normele pentru colaborarea serviciilor administrative, economice și de românizare din Bucovina și a dat dispoziții pentru urgentarea transporturilor de combustibil și materii prime în vederea punerii în funcțiune a întreprinderilor industriale și comerciale din Bucovina și a normalizării vieții economice din această regiune.

Aviația finlandeză desfășoară o vie activitate pe tot frontul

HELSINKI, 31. (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite:

Aviația finlandeză continuă să desfășoare, cu tot timpul rău, o mare activitate în toate sectoarele frontului.

Pe lacul Ladoga, un avion de bombardament finlandez a atacat un mare vas de transport sovietic, încărcat cu trupe care, a fost atins în mai multe rânduri de bombe de mare calibru, și s'a scufundat în câteva minute.

Intre Ladoga și Onega, avioanele finlandeze au distrus o coloană de camioane încărcate cu trupe, ce se îndreptau spre nord.

In Carelia centrală, aviația finlandeză a cooperat în mod strâns cu trupele terestre, mitraliind și bombardând fără încetare concentrările de trupe inamice, căile de comunicație și depozitele.

TOATE FABRICILE DIN MOSCOVA ȘI-AU INCHIS PORȚILE

GENEVA, 31 (Rador). — Corespondentul Agenției D N B transmite:

Corespondentul din Stockholm al lui „Daily Telegraph" scrie că a sosit momentul de a privi în față adevărul neplăcut că bogățiile industriale ale basinului Donețului sunt pierdute pentru Soviete.

A sosit clipa grea în care trebue să se recunoască că armatele sovietice nu mai dau decât „gigantice lupte de retragere".

Corespondentul din Samara al aceluiaș ziar anunță că Moscova este pregătită pentru lupta finală. Aproape toate fabricile și-au închis porțile.

S'a vorbit în mod ușuratic despre frontul bolșevic, ca și cum acesta ar fi alcătuit din nenumărate cetăți, ca Verdun, dar aceasta este fals. In toată campania, bolșevicii nu au putut manevra decât în retragere, pe când germanii au păstrat tot timpul inițiativa.

OBIECTIVELE MILITARE DIN JURUL KREMLINULUI INCENDIATE DE BOMBELE AVIAȚIEI GERMANE

BERLIN, 31 (Rador). — Din isvor competent se află că, cu prilejul atacului dat asupra Moscovei, în cursul nopții de 29 spre 30 Octombrie, de către avioane de luptă germane, au fost incendiate obiective de importanță militară, din apropierea Kremlinului.

In afară de alte edificii importante, au mai fost atinse două gări. In Moscova converg 11 linii de cale ferată, având 9 gări-terminus.

După ce patru linii de cale ferată ce merg spre vest, către Leningrad, Riga, Minsk și Kiev nu mai sunt la dispoziția Sovietelor, în urma cuceririlor germane și, după ce celelalte linii care pleacă din Moscova sunt întrerupte în mai multe puncte, din cauza repetatelor bombardamente ale forțelor aeriene germane, a venit acum rândul a două dintre cele mai importante gări de plecare din Moscova, de a cunoaște eficacitatea bombelor germane: linia de cale ferată Kurskaja, care leagă Moscova cu orașul Kursk în sud, și linia Gorkovskaia, plecând spre Gorkij la est și care pornesc din gara Kurskij-Voksal, situată în regiunea de est a orașului.

Bombele germane au distrus în strada Cikalovskaia imobile și linii de cale ferată.

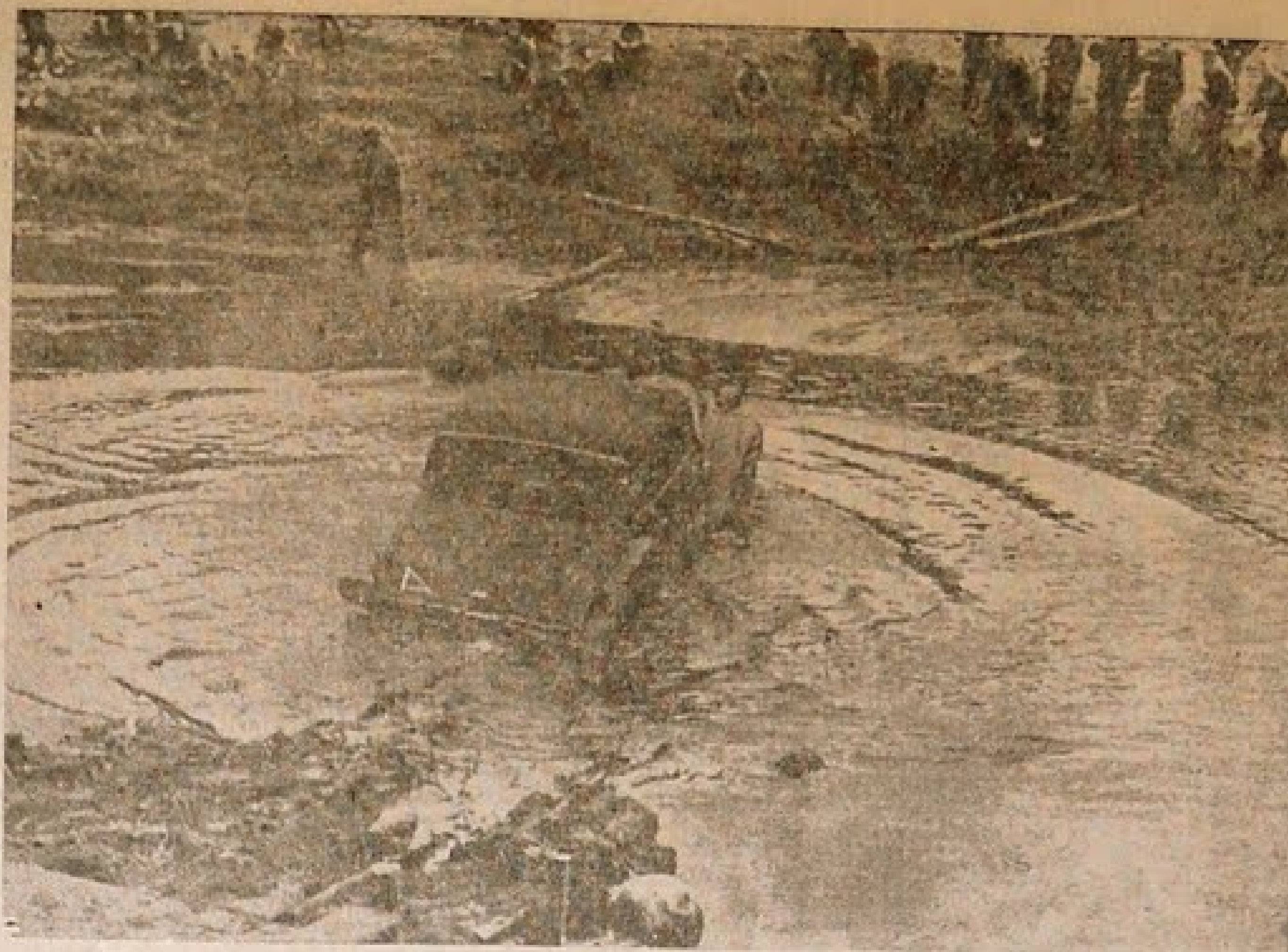
DIN CAUZA MĂSURILOR DEMENTE ALE SOVIETICILOR, LENINGRADUL MERGE SPRE PIEIRE

Marinarii din Kronstadt au pus mâna pe putere

BERLIN, 31 (Rador). — La 29 Octombrie, în timp ce un batalion sovietic a încercat să scape de încercuirea de la Leningrad, un sublocotenent bolșevic a fost rănit și făcut prizonier.

El era atât de istovit, în cât multe ore după ce fusese capturat, el n'a putut răspunde întrebărilor ce i s'au pus. Mai târziu el a spus că Leningradul merge spre pieire din cauza măsurilor iresponsabile luate de soviete. Lipsa de alimente pentru populație este mare, iar cetățenii sunt din ce în ce mai indignați din cauza opresiunei exercitate de mateloții din Kronstadt, cari au pus mâna pe putere.

Atacurile aviației germane și tirul artileriei aproape că nu se mai pot suporta.

Crâmpeiu din campania germană în Răsărit

COMUNICATUL GERMAN

Trupele germane și române urmăresc inamicul în Crimeea

Bombardarea porturilor din Marea Neagră

BERLIN, 31 (Rador). — Dela marele cartier general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane publică următorul comunicat:

Urmărit cu îndârjire de către trupele germane și române, inamicul în Crimeea este în plină derută. Datorită acestui fapt lungile și înverșunatele lupte de străpungere au fost încununate de succes, succes realizat de diviziile de infanterie ale armatei generalului de infanterie von Manstein, în cooperare cu corpul aerian comandat de locotenentul general Pflugbeil, care au forțat istmul ce duce spre peninsula Crimeei.

In bazinul Donețului, trupele germane și aliate au continuat deasemeni cu succes urmărirea forțelor inamice înfrânte.

Pe frontul Leningradului încercuit, mai multe încercări ale inamicului de a străpunge încercuirea germană au fost respinse. Bateriile de artilerie grea germană au bombardat cu un succes ce a putut fi observat, obiective de importanță militară din orașul Leningrad.

Pe celelalte sectoare ale frontului, operațiunile militare continuă.

In regiunea Mării Negre formațiuni de avioane de luptă germane au bombardat instalațiile portului Eupatoria, precum și ale portului Kerci, scufundând în zisa regiune trei cargoboturi cu o deplasare totală de 13.000 de tone.

In lupta contra navigației de aprovizionare britanică, submarinele germane au scufundat șase vapoare de comerț britanice cu un total de 27.000 de tone, un distrugător și un vas de patrulare. O canonieră britanică a fost grav avariată de o torpilă.

In Atlantic, avioane de luptă germane, cu mare rază de acțiune, au scufundat la nord-vest de Cadix un vapor de comerț cu o deplasare de 2000 de tone. Un alt cargobot a fost avariat de bombe.

Avioanele care au efectuat recunoașterea armată maritimă, au bombardat în cursul ultimei nopți porturi situate pe coasta orientală și de sud-est a Marii Britanii.

Inamicul nu a sburat deasupra teritoriului Reichului.

CU TOT TIMPUL NEFAVORABIL, INAINTAREA PE FRONTUL DE EST CONTINUĂ VICTORIOASĂ

BERLIN 1 (Tel. part.) — Presa berlineză de eri dimineață relifează în legătură cu știrile militare de pe frontul răsăritean, că străpungerea germană efectuată în Crimeea, așa cum s'a presupus dintr'un început, va avea repercusiuni de ordin militar cu mult mai mari. Făcând abstracție de faptul că operațiunile din Crimeea se desfășoară într'un curs extrem de favorabil pretutindeni, aviația având un rol hotăritor și în afară de faptul că deschid calea unor mari succese următoare, și înaintarea trupelor germane și aliate în Bazinul Donețului realizează apreciabile succese prin urmărirea neîntreruptă a trupelor sovietice.

Aceste trupe bolșevice sub influența victoriilor germane repurtate în Sud, sunt constrânse să renunțe definitiv la această regiune de o covârșitoare importanță pentru ei. Menționând că prin operațiunile din Bazinul Donețului a fost atins un nou important fluviu sovietic, Donețul care leagă Hinterlandul Ukrainian cu Marea Neagră, presa germană trage concluzia că trupele sovietice în chip evident nu mai sunt capabile de a închega vreo rezistență temeinică în nici un punct din acest sector.

Ca deosebit de caracteristic în ceiace privește situația nouă creiată, ziarele germane relevă faptul că presa engleză și radio londonez, pe ziua de eri au trebuit să mărturisească pe față și limpede sub impresia evoluției militare din sectorul sudic al frontului răsăritean, situația extrem de critică și ireversibilă a sovieticilor în acest sector. In timp ce radio londonez pe de o parte a confirmat însfârșit căderea Charkovului deși după o întârziere de cinci zile, caracterizând această pierdere a „Birminghamului rusesc" ca o grea lovitură pentru aliații lor bolșevici și s'a văzut îndemnat pe de altă parte de a împărți sfaturi prietenești conducerii militare sovietice, de a renunța la Bazinul Donețului fiindcă, după cum declara crainicul postului de radio londonez, „misiunea principală a oricărui comandant sovietic trebuie să constea din salvarea armatei sale".

Forurile germane înregistrează această mărturisire engleză referitoare la slăbirea considerabilă care a pătruns până în străfundurile armatei sovietice, ca o menționare deosebită.

Nu mai puțin caracteristice, după cum subliniază ziarele din capitala Reichului, sunt marile îngrijorări învederate în comunicatele engleze și sovietice, care relatează evenimentele de pe frontul central din spațiul Moscovei, unde înaintarea germană cu toate condițiile vitrege ale vremii câștigă neîncetat teren.

După ziarele germane, evenimentele militare din ultimele zile au demonstrat că nici în zilele cele mai rele ale epocii de toamnă, caracterizate prin intemperii și averse de ploi necontenite de cari inamicul își lega atâtea nădejdii, nu au putut decât în treacăt împiedeca operațiunile germane în unele sectoare ale frontului răsăritean, nu au putut stăvili în nici un caz desfășurarea lor metodică în ansamblu.

Trupele germane pregătesc rapida încercuire a Moscovei

STOCKHOLM, 1 (Tel. part.). — Știri primite din Londra anunță din sursă sovietică faptul că deși în ultimele zile au fost ploi foarte mari și continui, care au umflat râurile, presiunea germană asupra Moscovei nu a scăzut nici un moment.

Astfel, atacul german de tancuri din regiunea de nord-vest a capitalei sovietice este în plină desfășurare. Deasemeni, dinspre Mojainsk, capitala este atacată cu formațiuni de tancuri și cu artileria grea.

In sfârșit, forțele germane care au înaintat din spre Malo-Jaroslavetz, au pătruns în pozițiile sovietice silind forțele ce apără capitala să dea înapoi.

Patru din cele 11 linii de cale ferată ce duc la Moscova, sunt în mâinile trupelor germane.

Stadiul relațiunilor dintre Japonia și U.R.S.S.

TOKIO, 31 (Rador). — Examinând relațiunile dintre Japonia și URSS, „Kokumin Shimbun" relifează faptul că este vorba de relațiuni foarte vagi, căci pactul de neutralitate pentru a fi pus în aplicare necesitează realizări și conversațiuni între Japonia și URSS cari trebue să aibă loc de aci înainte pentru a se defini chestiunile ce trebuesc rezolvate.

In prim rând bolșevicii trebue să înceteze a mai da ajutoare Ciungkingului și în al doilea rând trebue ca ei să recunoască că guvernul din Nanking, colaborând astfel la pacea din Extremul Orient.

Dacă nu se pot rezolva aceste chestiuni, nu pot exista relațiuni amicale cu Japonia. Pactul de neutralitate nu poate fi redus la un petec de hârtie și a sosit momentul în care trebuește cunoscută în mod clar atitudinea Rusiei sovietice.

Artileria germană și italiană ocupă poziții britanice la Tobruk

BERLIN, 31 (Rador). — Din izvor militar se află că la 29 Octombrie unități de ale artileriilor germane și italiene au luat sub un foc violent pozițiile britanice din apropiere de Tobruk, precum ș amenajamentele portului acestei cetăți.

Succesul acestui violent bombardament a fost dovedit de numeroasele coloane de fum ce-au izbucnit acolo.

In aceiași zi avioane de luptă germane au atacat cu bombe Tobrukul, cauzând pagube importante.

In zona frontierei egiptene, deasemeni au fost bombardate obiective britanice de către unități din artileriile germane și italiene.

CAUZELE CARI AU DUS LA PRĂBUȘIREA SOVIETICĂ

BERLIN, 31 (Rador). — Din sursă competentă se află că, ocupând un cartier general sovietic în Crimeia, soldații germani au descoperit un memoriu redactat de comisarul bolșevic Alexandru Kuznetzow, care dă la iveală cauzele prăbușirii sovietice.

Drept cauze ale înfrângerilor suferite de bolșevici, comisarul bolșevic relevă următoarele trei:

1. In timpul perioadei Jenov, cei mai buni oameni au fost omoriți de GPU. Au fost omorite mii de persoane și milioane de nevinovați au suferit mari șocuri morale.

2. In toate ramurile vieții publice sovietice, aroganța, îngâmfarea și corupția paralizează toate forțele. Războiul cu Finlanda a fost prima crudă lovitură pentru noi.

3. In Rusia Sovietică, funcționarii nu sunt aleși pe baza capacității lor, ci în urma protecției de care se bucură, astfel încât astăzi există șefi care nu sunt în stare să-și îndeplinească misiunile ce le revin.

„Roadele tuturor acestor inconveniente au fost văzute de noi, continuă comisarul bolșevic. Trupele noastre sunt respinse din ce în ce mai mult spre est. Din aviația noastră nu a mai rămas aproape nimic. Faimosul ajutor al englezilor și al americanilor nu este decât o iluzie. Oare cum se vor sfârși toate acestea?".

Impărțirea teritorială a Rusiei Sovietice proectată de Comandamentul German

BERLIN, 31 (Rador). — Corespondentul Agenției „Rador" transmite:

Completa nimicire a armatelor rusești pune astăzi două probleme:

1. — organizarea imenselor teritorii ocupate;

2. — ce posibilitate mai au Sovietele de a-și reface trupele.

In ce privește punctul 2, teza comandamentului german este cunoscută și argumentele pe care el se întemeiază exclud din discuție speranțele pe care le nutresc sprijinitorii regimului comunist.

Problema organizării Rusiei, a cărei importanță covârșitoare este evidentă, se încadrează într'un sistem mai larg, de cooperare europeană.

In ce privește sistemul economic și administrativ, local, este probabil că el va cuprinde cinci districte. Aceste cinci districte sau guvernăminte se împart la rândul lor în comisariate generale și se grupează astfel:

1. — Rutenia Albă, grupând Letonia, Lituania, Estonia și Rusia Albă;
2. — Ucraina;
3. — Moscova;
4. — Caucaz;
5. — Turkestan.

Administrația provizorie existentă va fi înlocuită treptat.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9